

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 874/2009

z dnia 17 września 2009 r.

ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Ochrony Odmian Roślin**(Wersja przekształcona)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

ustanawiać w razie konieczności dodatkowe Izby Odwoławcze.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin⁽¹⁾, w szczególności jego art. 114,

(6) Sprawozdania z badania wykonywane pod nadzorem władz państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, które jest członkiem Międzynarodowej Unii ds. Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV), powinny stanowić wystarczającą podstawę do podjęcia decyzji.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1239/95 z dnia 31 maja 1995 r. ustanawiające zasady wykonawcze stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Odmian Roślin⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽³⁾. Ze względu na konieczność dalszych zmian, dla zachowania przejrzystości, rozporządzenie to powinno zostać przekształcone.

(7) Należy zezwolić na stosowanie środków elektronicznych przy składaniu wniosków, sprzeciwów i odwołań oraz doręczaniu dokumentów przez Urząd. Ponadto Urząd powinien otrzymać możliwość wydawania w formie elektronicznej świadectw wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin. Publikowanie informacji dotyczących wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin również powinno być możliwe przy wykorzystaniu środków elektronicznych. Wreszcie, należy zezwolić na elektroniczne przechowywanie dokumentacji związanej z postępowaniem.

(2) Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 („rozporządzenie podstawowe”) tworzy nowy wspólnotowy system ochrony odmian roślin ważny na całym obszarze Wspólnoty.

(8) Prezes Urzędu powinien zostać upoważniony do określania wszelkich niezbędnych szczegółowych ustaleń odnoszących się do stosowania elektronicznych środków komunikacji lub przechowywania.

(3) System taki powinien być stosowany w skuteczny sposób przez Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin („Urząd”), wspomagany przez urzędy badające w przeprowadzaniu technicznego badania danych odmian roślin i który sam może korzystać z usług wyznaczonych instytucji krajowych lub z ustanowionego w tym celu jednego ze swoich podporządkowanych urzędów. Z tego względu nieodzowne jest określenie stosunku między Urzędem i jego urzędami podporządkowanymi a urzędami badającymi i instytucjami krajowymi.

(9) Niektóre przepisy art. 23, 29, 34, 35, 36, 42, 45, 46, 49, 50, 58, 81, 85, 87, 88 i 100 rozporządzenia podstawowego przewidują, że opracuje się lub będzie można opracować szczegółowe przepisy w celu ich wykonywania. Należy opracować inne szczegółowe zasady w tym samym celu, jeżeli wymaga tego wyjaśnienie sprawy.

(4) Urząd powinien uiszczać urzędowi badającemu opłatę za przeprowadzenie badania technicznego na podstawie pełnego zwrotu poniesionych kosztów. Rada Administracyjna powinna określić jednolite metody obliczania tych kosztów.

(10) Wejście w życie przeniesienia wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin lub przeniesienia upoważnienia do nich należy określić w przepisach odnoszących się do zapisów w rejestrach.

(5) Od decyzji Urzędu można się odwoływać do jego Izby Odwoławczej. Należy przyjąć przepisy dotyczące postępowania Izby Odwoławczej. Rada Administracyjna może

(11) Przeprowadzono konsultacje z Radą Administracyjną Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin.

⁽¹⁾ Dz.U. L 227 z 1.9.1994, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 121 z 1.6.1995, s. 37.

⁽³⁾ Zob. załącznik II.

(12) Przepisy ustanowione w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Ochrony Odmian Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

STRONY POSTĘPOWANIA, URZĄD I URZĘDY BADAJĄCE

ROZDZIAŁ I

Strony postępowania

Artykuł 1

Strony postępowania

1. Stronami postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Ochrony Odmian Roślin, zwanym dalej „Urzędem”, mogą być następujące osoby:

- a) wnioskujący o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin;
- b) sprzeciwiający się, określony w art. 59 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2100/94, zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”;
- c) posiadacz lub posiadacze wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, zwani dalej „posiadaczami”;
- d) jakakolwiek osoba, której wniosek lub żądanie stanowi wstępny warunek podjęcia decyzji przez Urząd.

2. Urząd na pisemne żądanie może zezwolić na udział w postępowaniu jakiegokolwiek osobie, innej niż określono w ust. 1, której ono dotyczy bezpośrednio i osobiście.

3. Za osobę w rozumieniu ust. 1 i 2 uważa się każdą osobę fizyczną lub prawną oraz organ określony jako osoba prawna zgodnie z odpowiednimi przepisami.

Artykuł 2

Oznaczenie stron postępowania

1. Stronę postępowania oznacza jej nazwa i adres.
2. Nazwę osoby fizycznej stanowi jej nazwisko i imiona. Nazwy osób prawnych i przedsiębiorstw lub firm stanowią ich urzędowe oznaczenia.
3. Adresy zawierają wszystkie stosowne informacje administracyjne, łącznie z nazwą państwa, w którym strona postępowania zamieszkuje lub w którym mieści się jej siedziba lub miejsce prowadzenia działalności. Dla każdej strony postępowania wskazuje się tylko jeden adres; jeżeli wskazano kilka adresów, bierze się pod uwagę tylko adres wymieniony jako

pierwszy, chyba że strona postępowania określa jeden z pozostałych adresów jako adres do doręczeń.

Prezes Urzędu określa szczegółowe dane dotyczące adresu, w tym wszelkie istotne szczegóły dotyczące innych kanałów transmisji danych.

4. W przypadku gdy strona postępowania jest osobą prawną, określa ją także nazwa i adres osoby fizycznej reprezentującej prawomocnie stronę postępowania na mocy odpowiedniego krajowego ustawodawstwa. Przepisy ust. 2 stosuje się odpowiednio do takiej osoby fizycznej.

Urząd może zezwolić na odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego zdanie pierwsze.

5. W przypadku gdy stroną postępowania jest Komisja lub państwo członkowskie, powiadamiają one o pełnomocniku w każdym postępowaniu, w którym biorą udział.

Artykuł 3

Języki stron postępowania

1. Językiem stosowanym przez stronę postępowania aż do wydania przez Urząd ostatecznej decyzji jest jeden z urzędowych języków Unii Europejskiej, wybrany przez stronę postępowania i użyty w pierwszym dokumencie złożonym do Urzędu i podpisanym w tym celu.

2. Jeżeli strona postępowania składa dokument podpisany w tym celu w jakimkolwiek innym urzędowym języku Unii Europejskiej niż użyty na podstawie ust. 1, dokument ten uznaje się za dostarczony, gdy Urząd otrzyma jego tłumaczenie dostarczone przez inne instytucje. Urząd może zezwolić na odstępstwa od tego wymagania.

3. Jeżeli strona używa języka innego niż urzędowy język Unii Europejskiej używany przez właściwych członków personelu Urzędu, lub przez pozostałe strony postępowania, i zamierza tego języka używać w postępowaniu ustnym, zapewnia tłumaczenie symultaniczne na ten język urzędowy. Jeżeli nie zapewniono takiego tłumaczenia, prowadzi się dalej postępowanie w językach używanych przez właściwych członków personelu Urzędu i przez pozostałe strony postępowania.

Artykuł 4

Języki w postępowaniu ustnym i w składaniu zeznań

1. Każda strona postępowania i każdy świadek lub biegły składający zeznanie w postępowaniu ustnym może używać każdego z urzędowych języków Unii Europejskiej.

2. Jeżeli na wniosek strony postępowania zezwolono na składanie zeznań określone w ust. 1 i jeżeli strona postępowania, świadek lub biegły nie mogli wypowiedzieć się w dowolnym urzędowym języku Unii Europejskiej, można ich wysłuchać tylko wówczas, gdy strona składająca taki wniosek stworzy warunki do tłumaczenia na języki używane wspólnie przez wszystkie strony postępowania lub, w razie braku takich warunków, przez członków personelu Urzędu.

Urząd może zezwolić na odstępstwa od akapitu pierwszego.

3. Oświadczenia członków personelu Urzędu, stron postępowania, świadków lub biegłych złożone w jednym z urzędowych języków Unii Europejskiej podczas postępowania ustnego lub w czasie składania zeznań włącza się do protokołu w użytym języku. Oświadczenia złożone w jakimkolwiek innym języku włącza się w języku użytym przez członków personelu Urzędu.

Artykuł 5

Tłumaczenie dokumentów stron postępowania

1. Jeżeli strona postępowania składa dokument w języku innym niż urzędowy język Unii Europejskiej, Urząd może wymagać przetłumaczenia otrzymanych dokumentów przez stronę postępowania na język, który będzie używany przez tę stronę lub przez właściwych członków personelu Urzędu.

2. W przypadku gdy strona postępowania ma złożyć lub złożyła tłumaczenie dokumentu, Urząd może wymagać złożenia w określonym czasie świadectwa, że tłumaczenie odpowiada tekstowi oryginału.

3. Brak złożenia tłumaczenia określonego w ust. 1 i świadectwa określonego w ust. 2 prowadzi do uznania dokumentu za nieotrzymany.

ROZDZIAŁ II

Urząd

Sekcja 1

Komitety Urzędu

Artykuł 6

Kwalifikacja członków komitetów

1. Komitety określone w art. 35 ust. 2 rozporządzenia podstawowego składają się, według uznania prezesa Urzędu, z członków technicznych lub wykwalifikowanych prawnie.

2. Członek techniczny posiada stopień naukowy lub zdobył uznane doświadczenie w dziedzinie wiedzy o roślinach.

3. Członek wykwalifikowany prawnie posiada dyplom prawniczy wyższej uczelni lub zdobył uznane doświadczenie w dziedzinie własności intelektualnej lub rejestracji odmian roślin.

Artykuł 7

Decyzje Komitetu

1. Komitet, niezależnie od podejmowania decyzji, o których mowa w art. 35 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zajmuje się:

— niewstrzymywaniem decyzji na podstawie art. 67 ust. 2 rozporządzenia podstawowego,

— wstępnym przeglądem na podstawie art. 70 rozporządzenia podstawowego,

— *restitutio in integrum* na podstawie art. 80 rozporządzenia podstawowego, oraz

— przesądzeniem o kosztach na podstawie art. 85 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i art. 75 niniejszego rozporządzenia.

2. Decyzje Komitetu podejmuje się większością głosów członków.

Artykuł 8

Upoważnienie poszczególnych członków komitetów

1. Komitet może wyznaczyć jednego ze swoich członków jako sprawozdawcę w jego imieniu.

2. Sprawozdawca może w szczególności:

a) wypełniać obowiązki zgodnie z art. 25 i kontrolować składanie sprawozdań przez urzędy badające, o których mowa w art. 13 i 14;

b) prowadzić postępowanie wewnątrz Urzędu, łącznie z udzielaniem informacji o wszelkich brakach, które strona postępowania powinna naprawić, i z ustalaniem terminów; oraz

c) zapewniać ścisłą konsultację i wymianę informacji ze stronami postępowania.

Artykuł 9

Rola prezesa

Prezes Urzędu zapewnia spójność decyzji podejmowanych z jego upoważnienia. W szczególności ustanawia on warunki, pod którymi podejmuje się decyzje w sprawie sprzeciwów wniesionych na podstawie art. 59 rozporządzenia podstawowego, a także decyzje na podstawie art. 61, 62, 63 lub 66 tego rozporządzenia.

Artykuł 10

Konsultacje

Członkowie personelu Urzędu mogą korzystać bezpłatnie z lokali instytucji krajowych wyznaczonych na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz urzędów badających, o których mowa w art. 13 i 14 niniejszego rozporządzenia, na dni konsultacji okresowych ze stronami postępowania i z osobami trzecimi.

Sekcja 2

Izby Odwoławcze

Artykuł 11

Izby Odwoławcze

1. Ustanawia się Izbę Odwoławczą w celu rozstrzygnięcia o odwołaniach od decyzji określonych w art. 67 rozporządzenia podstawowego. Rada Administracyjna, gdy jest to konieczne, może na wniosek Urzędu ustanowić więcej Izb Odwoławczych. W takim przypadku określa ona tym samym podział zadań między Izbami Odwoławczymi.

2. Każda Izba Odwoławcza składa się z członków o kwalifikacjach technicznych oraz prawnych. Artykuł 6 ust. 2 i 3 stosuje się z niezbędnymi zmianami. Przewodniczącym jest członek o kwalifikacjach prawnych.

3. Przewodniczący Izby Odwoławczej przydziela sprawdzenie odwołania jednemu z jej członków jako sprawozdawcy. Taki przydział może obejmować, gdy to stosowne, składanie zeznań.

4. Decyzje Izby Odwoławczej podejmuje się większością głosów członków.

Artykuł 12

Kancelaria Izby Odwoławczej

1. Prezes Urzędu tworzy kancelarię Izby Odwoławczej; członków personelu Urzędu wyłącza się z kancelarii, jeżeli uczestniczyli w postępowaniu odnoszącym się do decyzji będących przedmiotem odwołania.

2. Zatrudnieni w kancelarii odpowiadają w szczególności za:

— sporządzanie protokołów z postępowania ustnego i ze składania zeznań na podstawie art. 63 niniejszego rozporządzenia,

— podział kosztów na podstawie art. 85 ust. 5 rozporządzenia podstawowego i art. 76 niniejszego rozporządzenia, oraz

— potwierdzanie wszelkich rozliczeń kosztów określonych w art. 77 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ III

Urzędy badające

Artykuł 13

Wyznaczanie urzędu badającego, o którym mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia podstawowego

1. W przypadku gdy Rada Administracyjna powierza właściwemu urzędowi w państwie członkowskim odpowiedzialność za badanie techniczne, prezes Urzędu powiadamia o wyznaczeniu ten urząd, zwany dalej „urzędem badającym”. Wyznaczenie wchodzi w życie z dniem powiadomienia przez prezesa Urzędu. Przepis stosuje się odpowiednio do odwołania urzędu badającego, zgodnie z art. 15 ust. 6 niniejszego rozporządzenia.

2. Członkowi personelu urzędu badającego biorącemu udział w badaniu technicznym nie wolno czynić jakiegokolwiek nieupoważnionego użytku z dokumentów i informacji poznanych przez niego w trakcie badania technicznego lub w związku z nim ani ujawnić tych dokumentów i informacji jakiegokolwiek nieupoważnionej osobie. Członków tych obowiązek ten wiąże nadal po ukończeniu danego badania technicznego, po odejściu ze służby i po odwołaniu danego urzędu badającego.

3. Ustęp 2 stosuje się *mutatis mutandis* do materiału odmiany rośliny udostępnionego urzędowi badającemu przez wnioskodawcę.

4. Urząd monitoruje zgodność z ust. 2 i 3 i rozstrzyga o wyłączeniu lub sprzeciwach podnoszonych wobec członków personelu urzędów badających zgodnie z art. 81 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 14

Wyznaczanie urzędu badającego, o którym mowa w art. 55 ust. 2 rozporządzenia podstawowego

1. W przypadku gdy Urząd zamierza powierzyć instytucjom odpowiedzialność za badanie techniczne odmian zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, przekazuje Radzie Administracyjnej do wyrażenia zgody uzasadnienie dotyczące technicznej przydatności takich instytucji, jak urząd badający.

2. W przypadku gdy Urząd zamierza utworzyć własny podporządkowany urząd do badania technicznego odmian zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, przekazuje Radzie Administracyjnej do wyrażenia zgody uzasadnienie dotyczące technicznej i ekonomicznej stosowności utworzenia takiego podporządkowanego urzędu i jego umiejscowienia.

3. W przypadku gdy Rada Administracyjna wyraża zgodę na uzasadnienia, o których mowa w ust. 1 i 2, prezes Urzędu może powiadomić o wyznaczeniu instytucje określone w ust. 1 lub może ogłosić wyznaczenie podporządkowanego urzędu określonego w ust. 2 w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Wyznaczenie można odwołać tylko za zgodą Rady Administracyjnej. Artykuł 13 ust. 2 i 3 stosuje się *mutatis mutandis* do członków personelu instytucji określonej w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 15

Postępowanie przy wyznaczeniu

1. Wyznaczenia urzędu badającego dokonuje się w drodze pisemnego porozumienia między Urzędem a urzędem badającym stanowiącym o przeprowadzaniu badania technicznego odmian roślin przez urząd badający oraz o uiszczaniu opłat określonych w art. 58 rozporządzenia podstawowego. W przypadku urzędu podporządkowanego, o którym mowa w art. 14 ust. 2 niniejszego rozporządzenia wyznaczenie następuje w drodze wewnętrznych przepisów o sposobach działania wydanych przez Urząd.

2. Pisemne porozumienie skutkuje w ten sposób, że czynności wykonywane przez członków personelu urzędu badającego zgodnie z tym porozumieniem są, w odniesieniu do osób trzecich, czynnościami Urzędu.

3. W przypadku gdy urząd badający zamierza korzystać z usług innych organów posiadających kwalifikacje techniczne zgodnie z art. 56 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, organy te wymienia się w pisemnym porozumieniu z Urzędem. Artykuł 81 ust. 2 rozporządzenia podstawowego i art. 13 ust. 2 i 3 niniejszego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis* do tych członków personelu, którzy podpisują zobowiązanie zachowania poufności.

4. Urząd uiszcza urzędowi badającemu opłatę za przeprowadzenie badania technicznego na podstawie pełnego zwrotu poniesionych kosztów. Rada Administracyjna określa jednolite metody obliczania kosztów oraz jednolite składniki tych kosztów, które stosuje się do wyznaczonych urzędów badających.

5. Urząd badający przedkłada okresowo Urzędowi rozdział kosztów przeprowadzonego badania technicznego i utrzymywania koniecznych kolekcji odniesienia. W okolicznościach przedstawionych w ust. 3 urząd badający przedkłada Urzędowi oddzielne sprawozdanie z kontroli rachunków.

6. Każde odwołanie urzędu badającego nie obowiązuje przed dniem, w którym wchodzi w życie unieważnienie pisemnego porozumienia określonego w ust. 1.

TYTUŁ II

POSTĘPOWANIE SZCZEGÓLNE PRZED URZĘDEM

ROZDZIAŁ I

Wniosek o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin

Sekcja 1

Czynności wnioskodawcy

Artykuł 16

Złożenie wniosku

1. Wniosek o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin składa się w Urzędzie, w wyznaczonych instytucjach krajowych lub w jednostkach podporządkowanych ustanowionych na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

Wniosek składany w Urzędzie można składać w wersji papierowej lub w sposób elektroniczny. Wniosek składany w instytucjach krajowych lub jednostkach podporządkowanych składa się w wersji papierowej w dwóch egzemplarzach.

2. Informacja przesyłana do Urzędu zgodnie z art. 49 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego zawiera:

— dane szczegółowe umożliwiające identyfikację wnioskodawcy i, w stosownych przypadkach, jego pełnomocnika,

— instytucję krajową lub podporządkowany urząd, w którym złożono wniosek o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, oraz

— tymczasowe oznaczenie danej odmiany.

3. Urząd udostępnia bezpłatnie następujące formularze:

a) formularz wniosku i kwestionariusz techniczny, do celów złożenia wniosku o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin;

b) formularz do przesłania informacji, o których mowa w ust. 2, wskazujący skutki braku ich przesłania.

4. Wnioskodawca wypełnia i podpisuje formularze określone w ust. 3. W przypadku gdy wniosek jest przedkładany w sposób elektroniczny, odpowiada on warunkom określonym w art. 57 ust. 3 akapit drugi w odniesieniu do podpisu.

Artykuł 17

Potwierdzenie odbioru wniosku

1. W przypadku gdy instytucja krajowa wyznaczona na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego lub podporządkowany urząd utworzony na podstawie tego samego artykułu otrzymują wniosek, przesyłają do Urzędu potwierdzenie jego otrzymania, łącznie z wnioskiem przesyłanym dalej zgodnie z art. 49 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Potwierdzenie otrzymania zawiera numer referencyjny instytucji krajowej lub podporządkowanego urzędu, liczbę przesyłanych dalej dokumentów i datę ich otrzymania przez instytucję krajową lub podporządkowany urząd. Instytucja krajowa lub podporządkowany urząd wydają wnioskodawcy kopię przesyłanego dalej potwierdzenia odbioru.

2. W przypadku gdy Urząd otrzymuje wniosek od wnioskodawcy bezpośrednio albo za pośrednictwem podporządkowanego urzędu lub instytucji krajowej, bez uszczerbku dla innych przepisów, oznacza dokumenty numerem referencyjnym i datą otrzymania przez Urząd i wydaje wnioskodawcy potwierdzenie odbioru. Potwierdzenie odbioru zawiera numer referencyjny Urzędu, liczbę otrzymanych dokumentów, datę otrzymania przez Urząd i datę wniosku w rozumieniu art. 51 rozporządzenia podstawowego. Kopię potwierdzenia odbioru wydaje się instytucji krajowej lub podporządkowanemu urzędowi, za których pośrednictwem Urząd otrzymał wniosek.

3. Jeżeli Urząd otrzymuje wniosek za pośrednictwem podporządkowanego urzędu lub instytucji krajowej później niż po miesiącu od jego złożenia przez wnioskodawcę, wówczas „data wniosku” w rozumieniu art. 51 rozporządzenia podstawowego nie może być wcześniejsza od daty otrzymania przez Urząd, chyba że Urząd stwierdzi na podstawie wystarczająco udokumentowanych dowodów, że wnioskodawca przesłał informację o wniosku zgodnie z art. 49 ust. 1 lit. b) rozporządzenia podstawowego i art. 16 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18

Warunki ustanowione w art. 50 ust. 1 rozporządzenia podstawowego

1. Jeżeli Urząd stwierdzi, że wniosek nie spełnia warunków ustanowionych w art. 50 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, powiadamia wnioskodawcę o stwierdzonych brakach, stwierdzając, że tylko datę otrzymania wystarczającej informacji usuwającej te braki będzie się uważać za datę wniosku do celów art. 51 tego rozporządzenia.

2. Wniosek spełnia warunek ustanowiony w art. 50 ust. 1 lit. i) rozporządzenia podstawowego tylko wówczas, jeżeli wskazano datę i kraj pierwszego przekazania w rozumieniu art. 10 ust. 1 tego rozporządzenia lub jeżeli, w razie braku takiego przekazania, złożono oświadczenie, że nie nastąpiło takie przekazanie.

3. Wniosek spełnia warunek ustanowiony w art. 50 ust. 1 lit. j) rozporządzenia podstawowego, jeżeli, według najlepszej wiedzy wnioskodawcy, data i kraj podane w jakimkolwiek innym wcześniejszym wniosku dotyczącym odmiany wskazane są w odniesieniu do:

- wniosku o prawo własności w odniesieniu do odmiany, oraz
- wniosku o urzędowe uznanie odmiany do certyfikacji i wprowadzania do obrotu, gdy urzędowe uznanie zawiera urzędowy opis odmiany,

w państwie członkowskim lub w kraju będącym członkiem Międzynarodowego Związku Ochrony Nowych Odmian Roślin.

Artykuł 19

Warunki określone w art. 50 ust. 2 rozporządzenia podstawowego

1. Jeżeli Urząd stwierdzi, że wniosek nie spełnia przepisów ust. 2, 3 i 4 tego artykułu lub art. 16 niniejszego rozporządzenia, stosuje art. 17 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, ale wymaga, żeby wnioskodawca usunął braki stwierdzone przez Urząd w terminie, który Urząd może określić. W przypadku gdy braki te nie zostaną usunięte w stosownym czasie, Urząd niezwłocznie odrzuca wniosek na podstawie art. 61 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

2. Wniosek zawiera następujące szczegóły:

- a) obywatelstwo wnioskodawcy, jeżeli jest on osobą fizyczną, i jego wyznaczenie jako strony postępowania, o którym mowa w art. 2 niniejszego rozporządzenia, a jeżeli nie jest on hodowcą – nazwę i adres hodowcy;
- b) nazwę łacińską rodzaju, gatunku lub podgatunku, do którego należy odmiana, i jej nazwę polską;
- c) właściwości odmiany, które zdaniem wnioskodawcy wyraźnie odróżniają ją od innych odmian, które to inne odmiany wymienia się jako odmiany odniesienia dla celów badania;
- d) hodowlę, zachowanie i rozmnażanie odmiany, w tym następujące informacje:
 - właściwości, nazwa odmiany lub w razie jej braku tymczasowe oznaczenie i uprawnienie do jakiegokolwiek innej odmiany lub odmian, których materiału używa się powtarzalnie w wytwarzaniu danej odmiany, lub
 - właściwości zmodyfikowane genetycznie, jeżeli odmiana stanowi organizm zmodyfikowany genetycznie w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy 2001/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾;

⁽⁴⁾ Dz.U. L 106 z 17.4.2001, s. 1.

- e) region i kraj, w którym wyhodowano lub odkryto i rozwinęto odmianę;
- f) datę i kraj pierwszego przekazania składników odmiany lub materiału ze zbioru odmiany w celu oceny nowości zgodnie z art. 10 rozporządzenia podstawowego lub oświadczenie, że nie nastąpiło jeszcze takie przekazanie;
- g) wyznaczenie organu, do którego wnioskowano, i numeru referencyjnego wniosków, o których mowa w art. 18 ust. 3 niniejszego rozporządzenia;
- h) istniejące krajowe prawa do odmiany rośliny lub patenty na odmianę obowiązujące we Wspólnocie.

3. Urząd może domagać się w terminie przez siebie określonym wszelkich informacji i dokumentacji, koniecznych do przeprowadzenia badania technicznego i, jeżeli to konieczne, wystarczających rysunków i fotografii.

4. W przypadku gdy dana odmiana stanowi organizm zmodyfikowany genetycznie w rozumieniu art. 2 ust. 2 dyrektywy 2001/18/WE, Urząd może wymagać od wnioskodawcy przekazania kopii pisemnego zaświadczenia odpowiedzialnych władz, stwierdzającego, że techniczne badanie odmiany zgodnie z art. 55 i 56 rozporządzenia podstawowego nie stwarza ryzyka dla środowiska według norm tej dyrektywy.

Artykuł 20

Żądanie prawa pierwszeństwa

Jeżeli wnioskodawca żąda pierwszeństwa dla wniosku w rozumieniu art. 52 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, który nie jest najwcześniejszy ze wskazanych na podstawie art. 18 ust. 3 tiret pierwsze niniejszego rozporządzenia, Urząd stwierdza, że datę pierwszeństwa można przyznać tylko do tego wcześniejszego wniosku. W przypadku gdy Urząd wydał potwierdzenie odbioru zawierające datę złożenia wniosku, która nie jest najwcześniejszą ze wskazanych, datę pierwszeństwa w zawiadomieniu uważa się za nieważną.

Artykuł 21

Prawo do wspólnotowej ochrony odmian roślin podczas postępowania

1. Urząd może wstrzymać postępowanie w sprawie wniosku, jeżeli do rejestru wniosków o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin wpisano rozpoczęcie działania przeciwko wnioskodawcy w związku z żądaniem określonym w art. 98 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Urząd może ustalić datę, od której zamierza prowadzić nadal postępowanie.

2. W przypadku gdy ostateczną decyzję lub jakiegokolwiek inne zakończenie działania określonego w ust. 1 wpisano do rejestru wniosków o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, Urząd wznawia postępowanie. Może on wznović postępowanie z wcześniejszą datą, ale nie przed datą już wybraną na podstawie ust. 1.

3. W przypadku gdy uprawnienie do wspólnotowej ochrony odmian roślin przeniesiono skutecznie na inną osobę do celów Urzędu, ta osoba może wykorzystać wniosek pierwszego wnioskodawcy jak własny, pod warunkiem że w ciągu miesiąca od wpisania ostatecznej decyzji do rejestru wniosków o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin zawiadomi ona Urząd o tym fakcie. Opłaty należne na podstawie art. 83 rozporządzenia podstawowego, już wcześniej uiszczone przez pierwszego wnioskodawcę, uważa się za uiszczone przez następnego wnioskodawcę.

Sekcja 2

Przeprowadzanie badania technicznego

Artykuł 22

Decyzja w sprawie wytycznych dotyczących badań

1. Na wniosek prezesa Urzędu Rada Administracyjna podejmuje decyzję o wytycznych dotyczących badań. Datę i gatunki, których dotyczy decyzja, ogłasza się w Dzienniku Urzędowym, o którym mowa w art. 87.

2. W razie braku decyzji Rady Administracyjnej w sprawie wytycznych dotyczących badań prezes Urzędu może podjąć tymczasową decyzję w tej sprawie. Tymczasowa decyzja traci ważność w dniu podjęcia decyzji przez Radę Administracyjną. W przypadku gdy tymczasowa decyzja prezesa Urzędu odbiega od decyzji Rady Administracyjnej, nie ma to wpływu na badanie techniczne rozpoczęte przed decyzją Rady Administracyjnej. Rada Administracyjna może zadecydować inaczej, jeżeli nakażają tak okoliczności.

Artykuł 23

Uprawnienia prezesa Urzędu

1. W przypadku gdy Rada Administracyjna podejmie decyzję w sprawie wytycznych dotyczących badań, zawiera ona upoważnienie prezesa Urzędu do wprowadzania dodatkowych właściwości i ich przejawów w odniesieniu do odmiany.

2. W przypadku gdy prezes Urzędu czyni użytek z uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, art. 22 ust. 2 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 24

Zawiadamianie urzędów badających przez Urząd

Zgodnie z art. 55 ust. 3 rozporządzenia podstawowego Urząd przesyła kopie następujących dokumentów związanych z odmianą do urzędu badającego:

- a) formularz wniosku, kwestionariusz techniczny i każdy dodatkowy dokument dostarczony przez wnioskodawcę zawierający informacje potrzebne do przeprowadzenia badania technicznego;

- b) formularze wypełnione przez wnioskodawcę na podstawie art. 86 niniejszego rozporządzenia;
- c) dokumenty związane ze sprzeciwem opartym na stwierdzeniu, że nie spełniono warunków ustanowionych w art. 7, 8 i 9 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 25

Współpraca między Urzędem a urzędem badającym

Personel urzędu badającego odpowiedzialnego za badanie techniczne i sprawozdawca wyznaczony zgodnie z art. 8 ust. 1 współpracują ze sobą we wszystkich fazach badania technicznego. Współpraca obejmuje co najmniej następujące aspekty sprawy:

- a) monitorowanie przez sprawozdawcę przeprowadzania badania technicznego, łącznie z kontrolą miejsc z poletkami doświadczalnymi i metod stosowanych podczas badania;
- b) informacje urzędu badającego o szczegółach jakiegokolwiek wcześniejszego przekazania odmiany, nie naruszając innych dochodzeń Urzędu; oraz
- c) przedłożenie Urzędowi przez urząd badający okresowych sprawozdań z każdego okresu wegetacji.

Artykuł 26

Forma sprawozdań z badania

1. Sprawozdanie z badania, o którym mowa w art. 57 rozporządzenia podstawowego, podpisuje odpowiedzialny członek personelu urzędu badającego. Sprawozdanie to wyraźnie uznaje wyłączne prawa Urzędu do rozporządzania wynikami badania zgodnie z art. 57 ust. 4 tego rozporządzenia.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się z niezbędnymi zmianami do wszelkich okresowych sprawozdań przekazywanych do Urzędu. Urząd badający wydaje bezpośrednio wnioskodawcy kopię każdego okresowego sprawozdania.

Artykuł 27

Inne sprawozdania z badania

1. Sprawozdanie z badania dotyczące wyników każdego badania technicznego, które przeprowadzono lub które przeprowadza się do celów urzędowych w państwie członkowskim przez jeden z urzędów odpowiedzialnych za dany gatunek na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, może zostać uznane przez Urząd za wystarczającą podstawę do decyzji, pod warunkiem że:

- a) materiał dostarczony do badania technicznego spełnia normy, co do ilości i jakości, które mogą zostać ustanowione na podstawie art. 55 ust. 4 rozporządzenia podstawowego;

- b) badanie techniczne zostało przeprowadzone w sposób zgodny z opisem opracowanym przez Radę Administracyjną na podstawie art. 55 ust. 1 rozporządzenia podstawowego oraz zostało wykonane zgodnie z wydanymi wytycznymi dotyczącymi badań lub udzielonymi instrukcjami ogólnymi, na podstawie art. 56 ust. 2 tego rozporządzenia oraz art. 22 i 23 niniejszego rozporządzenia;

- c) Urząd miał możliwość monitorowania przeprowadzanego badania technicznego; oraz

- d) Urząd otrzymuje okresowe sprawozdanie z każdego sezonu wegetacji przed sprawozdaniem z badania, w przypadku gdy sprawozdanie końcowe nie jest bezpośrednio dostępne.

2. W przypadku gdy Urząd uważa, że sprawozdanie z badania, o którym mowa w ust. 1, nie stanowi wystarczającej podstawy do decyzji, może zastosować procedurę ustanowioną w art. 55 rozporządzenia podstawowego po konsultacji z wnioskodawcą i zainteresowanym urzędem badającym.

3. Urząd i każdy właściwy krajowy urząd ochrony odmian roślin w państwie członkowskim udziela pomocy administracyjnej innemu urzędowi przez udostępnianie, na wniosek, wszelkich sprawozdań z badania danej odmiany w celach oceny odrębności, jednolitości i trwałości tej odmiany. Urząd lub właściwy krajowy urząd ochrony odmian roślin pobiera ściśle określoną kwotę za przedłożenie takiego sprawozdania; kwota ta jest uzgadniana przez zainteresowane urzędy.

4. Sprawozdanie z badania dotyczące wyników badania technicznego, które przeprowadzono lub które przeprowadza się w celach urzędowych w państwie trzecim, będącym członkiem Międzynarodowej Unii ds. Ochrony Nowych Odmian Roślin (UPOV), może być uważane za stanowiące wystarczającą podstawę do decyzji, pod warunkiem że badanie techniczne spełnia warunki ustanowione w pisemnej umowie zawartej między Urzędem a właściwymi organami takiego państwa trzeciego. Takie warunki powinny zawierać co najmniej:

- a) warunki dotyczące materiału określonego w ust. 1 lit. a);

- b) potwierdzenie, że badania techniczne zostały przeprowadzone zgodnie z wydanymi wytycznymi dotyczącymi badań lub udzielonymi instrukcjami ogólnymi, na podstawie art. 56 ust. 2 rozporządzenia podstawowego;

- c) potwierdzenie, że Urząd ma możliwość dokonania oceny przydatności urzędów do przeprowadzania badań technicznych przedmiotowych gatunków roślin w tym państwie trzecim i monitorowania przebiegu przedmiotowych badań technicznych; oraz

- d) warunki dotyczące dostępności sprawozdań, ustanowione w ust. 1 lit. d).

Sekcja 3

Nazwa odmiany

Artykuł 28

Propozycja nazwy odmiany

Propozycję nazwy odmiany podpisuje się i składa w Urzędzie albo, jeżeli towarzyszy ona wnioskowi o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin składanemu w wyznaczonej instytucji krajowej lub w podporządkowanej jednostce ustanowionej na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, podpisuje się ją i składa w dwóch egzemplarzach.

Urząd udostępnia bezpłatnie formularz do celów przedstawienia propozycji nazwy odmiany.

W przypadku gdy propozycja nazwy odmiany jest przedkładana w sposób elektroniczny, odpowiada ona warunkom określonym w art. 57 ust. 3 akapit drugi niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do podpisu.

Artykuł 29

Badanie nazwy

1. W przypadku gdy propozycja nie towarzyszy wnioskowi o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin lub gdy Urząd nie może uznać proponowanej nazwy odmiany, Urząd niezwłocznie zawiadamia wnioskodawcę, że wymaga od niego dostarczenia propozycji nazwy lub nowej propozycji i wskazuje na skutki uchybienia.

2. W przypadku gdy z chwilą odbioru wyników badania technicznego na podstawie art. 57 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Urząd ustali, że wnioskodawca nie dostarczył żadnej propozycji nazwy odmiany, niezwłocznie odrzuca wniosek o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin zgodnie z art. 61 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia.

Artykuł 30

Wytyczne w sprawie nazw odmian

Rada Administracyjna przyjmuje wytyczne ustanawiające jednolite i ostateczne kryteria ustalające przeciwwskazania w rodzajowym oznaczaniu nazwy odmiany określone w art. 63 ust. 3 i 4 rozporządzenia podstawowego.

ROZDZIAŁ II

Sprzeciw

Artykuł 31

Składanie sprzeciwów

1. Sprzeciwu na podstawie art. 59 rozporządzenia podstawowego zawierają:

a) nazwę wnioskodawcy i numer referencyjny wniosku, wobec którego wnosi się sprzeciw;

b) oznaczenie sprzeciwiającego się jako strony postępowania, jak przedstawiono w art. 2 niniejszego rozporządzenia;

c) jeśli sprzeciwiający się wyznaczył swojego pełnomocnika, jego nazwisko i adres;

d) stwierdzenie argumentu w sporze określone w art. 59 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na którym opiera się sprzeciw, a w szczególności dowody i argumenty przedstawione na poparcie sprzeciwu.

2. Jeżeli złożono oddzielne sprzeciwu wobec tego samego wniosku o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, Urząd zajmuje się tymi sprzeciwami w jednym postępowaniu.

Artykuł 32

Odrzucenie sprzeciwów

1. Jeżeli Urząd stwierdzi, że sprzeciw nie jest zgodny z art. 59 ust. 1 i 3 rozporządzenia podstawowego lub z art. 31 ust. 1 lit. d) niniejszego rozporządzenia albo nie zapewnia wystarczającej identyfikacji wniosku, wobec którego wniesiono sprzeciw, odrzuca sprzeciw jako niedopuszczalny, o ile nie usunięto braków w terminie, który może określić.

2. Jeżeli Urząd stwierdzi, że sprzeciw nie jest zgodny z innymi przepisami rozporządzenia podstawowego lub niniejszego rozporządzenia, odrzuca sprzeciw jako niedopuszczalny, o ile nie usunięto braków przed wygaśnięciem okresów wnoszenia sprzeciwu.

ROZDZIAŁ III

Utrzymywanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin

Artykuł 33

Obowiązki posiadacza na podstawie art. 64 ust. 3 rozporządzenia podstawowego

1. Na podstawie art. 64 ust. 3 rozporządzenia podstawowego posiadacz zezwala na kontrolę materiału danej odmiany i miejsca, w którym zachowuje się tożsamość odmiany, w celu dostarczenia informacji koniecznych do oceny trwania odmiany w niezmiennym stanie.

2. Od posiadacza wymaga się utrzymywania pisemnych zapisów, aby ułatwić sprawdzenie, czy podjęto stosowne środki, określone w art. 64 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 34

Badanie techniczne chronionej odmiany

Bez uszczerbku dla art. 87 ust. 4 rozporządzenia podstawowego badanie techniczne chronionej odmiany przeprowadza się zgodnie z wytycznymi dotyczącymi badań należycie stosowanymi, gdy dla tej odmiany przyznano wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin. Artykuły 22 i 24–27 niniejszego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis* do Urzędu, urzędu badającego i do posiadacza.

Artykuł 35

Inny materiał używany w badaniu technicznym

W przypadku gdy posiadacz dostarczył materiał odmiany zgodnie z art. 64 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, urząd badający za zgodą Urzędu może sprawdzić dostarczony materiał poprzez kontrolę innego materiału, który otrzymano z gospodarstwa, gdzie ten materiał jest wytwarzany przez posiadacza lub za jego zgodą, albo materiału wprowadzonego do obrotu przez niego lub za jego zgodą, lub otrzymanego przez urzędowe organy państwa członkowskiego na mocy ich uprawnień.

Artykuł 36

Zmiana nazwy odmiany

1. W przypadku gdy nazwę odmiany zmienia się zgodnie z art. 66 rozporządzenia podstawowego, Urząd powiadamia posiadacza o powodach zmiany, ustanawia termin, w którym posiadacz musi dostarczyć stosowną propozycję zmienionej nazwy odmiany, i stwierdza, że jeżeli tego nie uczyni, wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin może zostać cofnięte na podstawie art. 21 tego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy Urząd nie może zgodzić się na zmienioną nazwę odmiany, niezwłocznie informuje o tym posiadacza, ponownie ustanawia termin, w którym posiadacz musi dostarczyć stosowną propozycję, i stwierdza, że jeżeli tego nie uczyni, wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin może zostać cofnięte na podstawie art. 21 rozporządzenia podstawowego.

3. Artykuły 31 i 32 niniejszego rozporządzenia stosuje się, z niezbędnymi zmianami, do sprzeciwu wniesionego na podstawie art. 66 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

4. W przypadku gdy propozycja zmiany nazwy odmiany jest przedkładana w sposób elektroniczny, odpowiada ona warunkom określonym w art. 57 ust. 3 akapit drugi w odniesieniu do podpisu.

ROZDZIAŁ IV

Wspólnotowe licencje przyznawane przez urząd

Sekcja 1

Przymusowe licencje określone w art. 29 rozporządzenia podstawowego

Artykuł 37

Wnioski o przymusową licencję

1. Wniosek o przymusową licencję zgodnie z art. 29 ust. 1, 2 i 5 rozporządzenia podstawowego zawiera:

- a) wyznaczenie jako stron postępowania wnioskodawcy i sprzeciwiającego się posiadacza odmiany, o którą chodzi;
- b) nazwę odmiany (odmian) z podaniem gatunku;

c) propozycję rodzaju działań objętych licencją przymusową;

d) stwierdzenie przedstawiające brany pod uwagę interes publiczny, łącznie z faktami, dowodami i argumentami przedstawionymi na poparcie zgłaszanego interesu publicznego;

e) w przypadku wniosku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 rozporządzenia podstawowego – propozycję kategorii osób, którym przyznaje się licencję przymusową oraz, w stosownych przypadkach, szczególne wymagania związane z tą kategorią osób;

f) propozycję należytego wynagrodzenia oraz podstawę użytą do jego obliczenia.

2. Wniosek o licencję przymusową, o której mowa w art. 29 ust. 5a rozporządzenia podstawowego, zawiera:

a) wyznaczenie jako stron postępowania wnioskodawcy posiadającego prawa do patentu i sprzeciwiającego się posiadacza odmiany, o którą chodzi;

b) nazwę odmiany (odmian) z podaniem gatunku;

c) poświadczoną kopię zaświadczenia patentowego, zawierającą numer patentu i zastrzeżenie patentowe wynalazku biotechnologicznego, oraz organ wydający;

d) propozycję rodzaju działań objętych licencją przymusową;

e) propozycję należytego wynagrodzenia oraz podstawę użytą do jego obliczenia;

f) stwierdzenie wymieniające powody, dla których dany wynalazek biotechnologiczny stanowi znaczący postęp techniczny oraz ma duże znaczenie gospodarcze w porównaniu z chronioną odmianą, łącznie z faktami, dowodami i argumentami przedstawionymi na poparcie zgłaszanego wniosku;

g) propozycję zasięgu terytorialnego licencji, który nie może przekraczać zasięgu terytorialnego patentu, o którym mowa w lit. c).

3. Wniosek o wzajemną licencję, o której mowa w art. 29 ust. 5a akapit drugi rozporządzenia podstawowego, zawiera:

a) wyznaczenie jako stron postępowania wnioskodawcy posiadającego prawa do patentu i sprzeciwiającego się posiadacza odmiany, o którą chodzi;

- b) nazwę odmiany (odmian) z podaniem gatunku;
- c) poświadczoną kopię zaświadczenia patentowego, zawierającą numer patentu i zastrzeżenie patentowe wynalazku biotechnologicznego, oraz organ wydający;
- d) oficjalny dokument zaświadczący, że przymusowa licencja na opatentowany wynalazek biotechnologiczny została przyznana posiadaczowi prawa do ochrony odmian roślin;
- e) propozycję rodzaju działań objętych wzajemną licencją;
- f) propozycję należytego wynagrodzenia oraz podstawę użytą do jego obliczenia;
- g) propozycję zasięgu terytorialnego wzajemnej licencji, który nie może przekraczać zasięgu terytorialnego patentu, o którym mowa w lit. c).

4. Do wniosku o licencję przymusową dołączone są dokumenty świadczące o nieskutecznym wniosku skierowanym przez wnioskodawcę do posiadacza prawa do ochrony odmian roślin o licencję umowną. Jeżeli wnioskodawcą o licencję przymusową jest Komisja lub państwo członkowskie na mocy art. 29 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, Urząd może zrezygnować z tego wymogu w przypadku siły wyższej.

5. Wniosek o licencję umowną uważa się za nieskuteczny w rozumieniu ust. 4, jeżeli:

- a) sprzeciwiający się posiadacz nie udzielił w rozsądnym okresie ostatecznej odpowiedzi osobie ubiegającej się o to prawo; lub
- b) sprzeciwiający się posiadacz odmówił przyznania licencji umownej osobie ubiegającej się o nią; lub
- c) sprzeciwiający się posiadacz zaproponował licencję osobie ubiegającej się o nią na ewidentnie nierozsądnych zasadniczych warunkach, łącznie z tymi, które wiążą się z uiszczeniem opłat licencyjnych, bądź na warunkach, które rozważane jako całość są ewidentnie nierozsądne.

Artykuł 38

Badanie wniosku o licencję przymusową

1. Postępowanie ustne i składanie zeznań odbywają się w zasadzie łącznie podczas jednego przesłuchania.
2. Nie dopuszcza się wniosków o następne przesłuchanie, z wyjątkiem wniosków wynikających z okoliczności, które uległy zmianie w czasie przesłuchania lub po jego zakończeniu.
3. Przed podjęciem decyzji Urząd zaprasza zainteresowane strony do zawarcia polubownego układu w sprawie licencji

umownej. Jeżeli jest to stosowne, Urząd przedstawia propozycję takiego polubownego układu.

Artykuł 39

Tytuł do wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin podczas postępowania

1. Jeżeli rozpoczęcie działania przeciwko posiadaczowi w związku z żądaniem określonym w art. 98 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wpisano do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin, Urząd może wstrzymać postępowanie w sprawie przyznania licencji przymusowej. Nie można go wznowić przed wpisaniem do rejestru ostatecznego orzeczenia lub jakiegokolwiek zakończenia w sprawie takiego działania.

2. Jeżeli przeniesienie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin wiąże Urząd, nowy posiadacz wchodzi do postępowania jako strona na żądanie wnioskodawcy, jeżeli ten wnioskodawca bezskutecznie żądał od nowego posiadacza przyznania mu licencji umownej w ciągu dwóch miesięcy od odbioru zawiadomienia z Urzędu, że nazwę nowego posiadacza wpisano do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin. Żądaniu wnioskodawcy towarzyszy wystarczająco udokumentowany materiał dowodzący jego nieskutecznego usiłowania oraz, w razie potrzeby, środków podjętych przez nowego posiadacza.

3. W przypadku wniosku, o którym mowa w art. 29 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, nowy posiadacz wchodzi do postępowania jako jego strona. Nie stosuje się wówczas przepisów ust. 1 tego artykułu.

Artykuł 40

Treść decyzji w sprawie wniosku

Decyzję w formie pisemnej podpisuje prezes Urzędu. Decyzja zawiera:

- a) stwierdzenie, że decyzja wydana jest przez Urząd;
- b) datę podjęcia decyzji;
- c) nazwiska członków Komitetu biorących udział w postępowaniu;
- d) nazwy stron postępowania i ich pełnomocników;
- e) powołanie się na opinię Rady Administracyjnej;
- f) stwierdzenie zagadnienia, o którym decydowano;
- g) streszczenie faktów;
- h) podstawy, na których oparto decyzję;

- i) zarządzenie Urzędu; w miarę potrzeby zarządzenie precyzuje działania objęte licencją przymusową, szczególne warunki odnoszące się do niej, jak również kategorię osób i – w stosownych przypadkach – szczególne wymagania związane z tą kategorią.

Artykuł 41

Przyznawanie licencji przymusowej

1. Decyzja o przyznaniu licencji przymusowej zgodnie z art. 29 ust. 1, 2 i 5 rozporządzenia podstawowego zawiera stwierdzenie poświęcone kwestii interesu publicznego.

2. Następujące czynniki mogą w szczególności stanowić interes publiczny:

- a) ochrona życia lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin;
- b) potrzeba zaopatrzenia rynku w materiał posiadający szczególne właściwości;
- c) potrzeba utrzymania zachęty do prowadzenia hodowli ulepszonych odmian.

3. Decyzja o przyznaniu licencji przymusowej zgodnie z art. 29 ust. 5a rozporządzenia podstawowego zawiera stwierdzenie, w którym podaje się powody, dla których dany wynalazek stanowi znaczący postęp techniczny oraz ma duże znaczenie gospodarcze. Poniżej wymieniono argumenty, które mogą stanowić powody, dla których dany wynalazek stanowi znaczący postęp techniczny oraz ma duże znaczenie gospodarcze w porównaniu z chronioną odmianą rośliny:

- a) poprawa technologii upraw;
- b) poprawa stanu środowiska;
- c) poprawa technik mających na celu rozwój bioróżnorodności genetycznej;
- d) poprawa jakości;
- e) poprawa wydajności;
- f) poprawa odporności;
- g) poprawa przystosowania do konkretnych warunków klimatycznych lub środowiskowych.

4. Licencja przymusowa ma niewyłączny charakter.

5. Licencję przymusową można przenieść tylko łącznie z tą częścią przedsiębiorstwa, która korzysta z licencji, lub w przypadku określonym w art. 29 ust. 5 rozporządzenia

podstawowego, łącznie z przydzieleniem praw do odmiany zasadniczo pochodnej.

Artykuł 42

Warunki, które musi spełniać osoba, której przyznano licencję przymusową

1. Bez uszczerbku dla innych warunków określonych w art. 29 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, osoba, której przyznano licencję przymusową, musi dysponować odpowiednimi zasobami finansowymi i technicznymi w celu korzystania z licencji.

2. Przestrzeganie warunków określonych w licencji przymusowej oraz w decyzji o przyznaniu licencji uważa się za „okoliczność” w rozumieniu art. 29 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. Urząd zapewnia, że osoba, której przyznano licencję przymusową, nie może podejmować działań prawnych w sprawie naruszenia wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, chyba że posiadacz odmówił lub zaniechał podjęcia takich działań w ciągu dwóch miesięcy od wystosowania żądania w tej sprawie.

Artykuł 43

Kategoria osób spełniających szczególne wymagania określone w art. 29 ust. 2 rozporządzenia podstawowego

1. Każda osoba zamierzająca korzystać z licencji przymusowej, która mieści się w kategorii osób spełniających szczególne wymagania określone w art. 29 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, zgłasza swój zamiar Urzędowi i posiadaczowi listem poleconym z potwierdzeniem doręczenia. Zgłoszenie obejmuje:

- a) nazwę i adres tej osoby, zgodnie z wymogami ustanowionymi dla stron postępowania na podstawie art. 2 niniejszego rozporządzenia;
- b) oświadczenie dotyczące faktów, spełniające szczególne wymagania;
- c) oświadczenie przedstawiające działania, które będzie się wykonywać; oraz
- d) zapewnienie, że osoba dysponuje odpowiednimi zasobami finansowymi oraz informacje na temat jej technicznej zdolności do korzystania z licencji przymusowej.

2. Na żądanie Urząd wpisuje osobę do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin, jeżeli osoba ta spełniła warunki związane z oświadczeniem, o którym mowa w ust. 1. Osoba ta nie może korzystać z licencji przymusowej przed wpisaniem do rejestru. O wpisaniu powiadamia się tę osobę i posiadacza.

3. Artykuł 42 ust. 3 stosuje się *mutatis mutandis* do osoby wpisanej do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu. Jakkolwiek orzeczenie lub inne zakończenie prawnego działania w stosunku do aktu naruszenia stosuje się do innych wpisanych osób lub tych, które zostaną wpisane.

4. Wpis określony w ust. 2 można skreślić wyłącznie w sytuacji, gdy szczególne wymagania ustanowione w decyzji o przyznaniu licencji przymusowej lub finansowe i techniczne zdolności ustalone na podstawie ust. 2 uległy zmianie po upływie roku od przyznania licencji przymusowej i w trakcie okresu określonego w decyzji o przyznaniu. O skreśleniu wpisu powiadamia się wpisaną osobę i posiadacza.

Sekcja 2

Prawa korzystania określone w art. 100 ust. 2 rozporządzenia podstawowego

Artykuł 44

Prawa korzystania określone w art. 100 ust. 2 rozporządzenia podstawowego

1. Żądania umownego niewyłącznego prawa korzystania od nowego posiadacza na podstawie art. 100 ust. 2 rozporządzenia podstawowego dokonuje się w przypadku dawnego posiadacza w ciągu dwóch miesięcy lub – w przypadku osoby posiadającej prawo do korzystania – w ciągu czterech miesięcy od otrzymania zawiadomienia z Urzędu, że nazwę nowego posiadacza wpisano do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin.

2. Do wniosku o prawo korzystania, przyznawane na podstawie art. 100 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączone są dokumenty poświadczające nieskuteczne żądanie, o którym mowa w ust. 1 tego artykułu. Przepisy art. 37 ust. 1 lit. a), b), c) i art. 37 ust. 5, art. 38, art. 39 ust. 3, art. 40 z wyjątkiem lit. f), art. 41 ust. 3 i 4 i art. 42 niniejszego rozporządzenia stosuje się *mutatis mutandis*.

TYTUŁ III

POSTĘPOWANIE PRZED IZBĄ ODWOŁAWCZĄ

Artykuł 45

Treść zawiadomienia o odwołaniu

Zawiadomienie o odwołaniu zawiera:

- a) wyznaczenie odwołującego się jako strony w postępowaniu odwoławczym zgodnie z art. 2;
- b) numer referencyjny decyzji, od której wnosi się odwołanie, i określenie zakresu, o który ubiega się w zmianie lub unieważnieniu decyzji.

Artykuł 46

Potwierdzenie otrzymania zawiadomienia o odwołaniu

W przypadku gdy Urząd otrzyma zawiadomienie o odwołaniu, opatruje je numerem referencyjnym postępowania odwoławczego i datą otrzymania przez Urząd i zawiadamia odwołują-

cego się o terminie złożenia podstaw odwołania; nie można usprawiedliwić jakiegokolwiek pominięcia takiego zawiadomienia.

Artykuł 47

Udział jako strony w postępowaniu odwoławczym

1. Kopię zawiadomienia o odwołaniu opatrzonego numerem referencyjnym i datą jego otrzymania Urząd przesyła natychmiast stronom w postępowaniu odwoławczym, które biorą udział w postępowaniu przed Urzędem.

2. Strony postępowania określone w ust. 1 mogą ingerować jako strony w postępowaniu odwoławczym po dwóch miesiącach od przesłania kopii zawiadomienia o odwołaniu.

Artykuł 48

Rola Urzędu

1. Organ Urzędu wymieniony w art. 70 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i przewodniczący Izby Odwoławczej zapewniają wewnętrzne środki przygotowawcze, aby Izba Odwoławcza mogła rozpatrzyć sprawę bezpośrednio po jej przekazaniu; w szczególności przewodniczący przed przekazaniem sprawy wybiera dwóch członków zgodnie z art. 46 ust. 2 tego rozporządzenia i wyznacza sprawozdawcę.

2. Organ Urzędu wymieniony w art. 70 ust. 1 rozporządzenia podstawowego przed przekazaniem sprawy przesyła natychmiast kopię dokumentów otrzymanych przez stronę w postępowaniu odwoławczym do innych stron postępowania odwoławczego.

3. Prezes Urzędu przed przekazaniem sprawy zarządza ogłoszenie informacji określonej w art. 89.

Artykuł 49

Odrzucenie odwołania jako niedopuszczalnego

1. Jeżeli odwołanie nie spełnia przepisów rozporządzenia podstawowego, w szczególności jego art. 67, 68 i 69, lub przepisów niniejszego rozporządzenia, w szczególności jego art. 45, Izba Odwoławcza informuje o tym odwołującego się i wymaga od niego usunięcia znalezionych braków, jeżeli to możliwe, w okresie, który może określić. Jeżeli odwołanie nie zostanie poprawione w stosownym czasie, Izba Odwoławcza odrzuca je jako niedopuszczalne.

2. W przypadku gdy odwołanie wniesiono od decyzji Urzędu, przeciwko której podjęto również działanie na mocy art. 74 rozporządzenia podstawowego, Izba Odwoławcza za zgodą odwołującego się przekazuje dalej odwołanie jako skargę

do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich; jeżeli odwołujący się nie udziela zgody, Izba odrzuca odwołanie jako niedopuszczalne. W przypadku przekazania odwołania do Trybunału Sprawiedliwości takie odwołanie uważa się za wniesione do Trybunału Sprawiedliwości z dniem otrzymania przez Urząd na mocy art. 46 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 50

Postępowanie ustne

1. Po przekazaniu sprawy przewodniczący Izby Odwoławczej wzywa bez opóźnienia strony w postępowaniu odwoławczym do postępowania ustnego, jak przewidziano w art. 77 rozporządzenia podstawowego, i zwraca ich uwagę na treść art. 59 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.
2. Postępowanie ustne i składanie zeznań odbywają się w zasadzie podczas jednego przesłuchania.
3. Nie dopuszcza się wniosków o następne przesłuchania, z wyjątkiem wniosków wynikających z okoliczności, które uległy zmianie w czasie przesłuchania lub po jego zakończeniu.

Artykuł 51

Rozpatrywanie odwołań

Jeżeli nie postanowiono inaczej, do postępowania odwoławczego stosuje się *mutatis mutandis* przepisy odnoszące się do postępowania przed Urzędem; strony postępowania uważa się w tym przypadku za strony w postępowaniu odwoławczym.

Artykuł 52

Decyzja w sprawie odwołania

1. Decyzję w sprawie odwołania wysyła się na piśmie stronom w postępowaniu odwoławczym w ciągu trzech miesięcy od zakończenia postępowania ustnego, za pomocą środków przewidzianych w art. 64 ust. 3.
2. Decyzję podpisuje przewodniczący Izby Odwoławczej i sprawozdawca wyznaczony na podstawie art. 48 ust. 1. Decyzja obejmuje:
 - a) stwierdzenie, że decyzję wydała Izba Odwoławcza;
 - b) datę podjęcia decyzji;
 - c) nazwiska przewodniczącego i innych członków Izby Odwoławczej biorących udział w postępowaniu odwoławczym;
 - d) nazwy stron w postępowaniu odwoławczym i nazwiska ich pełnomocników;
 - e) oświadczenie dotyczące zagadnień, których dotyczy decyzja;

f) streszczenie faktów;

g) podstawy, na których oparto decyzję;

h) zarządzenie Izby Odwoławczej, łącznie, jeżeli to konieczne, z decyzją dotyczącą przesądzenia w sprawie kosztów lub zwrotu opłat.

3. Pisemnej decyzji Izby Odwoławczej towarzyszy stwierdzenie możliwości dalszego odwołania, łącznie z terminem wniesienia takiego dalszego odwołania. Strony w postępowaniu odwoławczym nie mogą powoływać się na opuszczenie tego stwierdzenia.

TYTUŁ IV

PRZEPISY OGÓLNE ZWIĄZANE Z POSTĘPOWANIEM

ROZDZIAŁ I

Decyzje, zawiadomienia i dokumenty

Artykuł 53

Decyzje

1. Każdą decyzję Urzędu podpisuje członek personelu z podaniem swego nazwiska, należycie upoważniony przez prezesa Urzędu zgodnie z art. 35 rozporządzenia podstawowego.
2. Decyzja może być wydana ustnie, gdy przed Urzędem odbywało się postępowanie ustne. Następnie dostarcza się decyzję na piśmie stronom postępowania zgodnie z art. 64.
3. Decyzjom Urzędu podlegającym odwołaniu na mocy art. 67 rozporządzenia podstawowego lub bezpośredniemu środkowi odwoławczemu na podstawie art. 74 tego rozporządzenia towarzyszy stwierdzenie możliwości odwołania lub bezpośredniego środka odwoławczego, łącznie z terminem ustalonym dla wniesienia takiego odwołania lub bezpośredniego środka odwoławczego. Strony postępowania nie mogą powoływać się na opuszczenie tego stwierdzenia.
4. Poprawia się błędy językowe, błędy pisarskie i oczywiste pomyłki w decyzjach Urzędu.

Artykuł 54

Świadcstwo wspólnotowej ochrony odmian roślin

1. W przypadku gdy Urząd przyznaje wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, wydaje łącznie z decyzją w tej sprawie świadectwo wspólnotowej ochrony odmian roślin jako dowód przyznania.

2. Urząd wydaje świadectwo wspólnotowej ochrony odmian roślin w dowolnym urzędowym języku lub językach Unii Europejskiej, żądanych przez posiadacza.

3. Urząd może na żądanie wydać upoważnionej osobie kopię, jeżeli stwierdzi, że świadectwo oryginalne zgubiono lub zniszczono.

Artykuł 55

Komunikaty

Każdy komunikat Urzędu lub urzędu badającego zawiera nazwisko właściwego członka personelu, chyba że postanowiono inaczej.

Artykuł 56

Prawo do bycia wysłuchanym

1. Jeżeli Urząd stwierdza, że nie może podjąć decyzji w pożądanym terminie, to zawiadamia stronę postępowania o odnotowanych brakach i wymaga od niej usunięcia tych braków w terminie, który może określić. Jeżeli odnotowanych i zakomunikowanych braków nie usunięto w porę, Urząd przystępuje do podjęcia decyzji.

2. Jeżeli Urząd otrzymuje spostrzeżenia od strony postępowania, to zawiadamia o tych spostrzeżeniach pozostałe strony postępowania i wymaga od nich, jeżeli to konieczne, odpowiedzi w terminie, który może określić. Jeżeli odpowiedzi nie otrzymano w porę, Urząd może pominąć każdy dokument otrzymany później.

Artykuł 57

Dokumenty składane przez strony postępowania

1. Wszelkie dokumenty składane przez stronę postępowania przedkłada się za pośrednictwem poczty, osobiście lub w sposób elektroniczny.

Szczegóły dotyczące składania dokumentów drogą elektroniczną ustala prezes Urzędu.

2. Za datę odbioru jakiegokolwiek dokumentu złożonego przez strony postępowania uważa się datę rzeczywistego złożenia w siedzibie Urzędu lub, w przypadku dokumentu złożonego w sposób elektroniczny, datę otrzymania dokumentu przez Urząd drogą elektroniczną.

3. Z wyjątkiem dokumentów w załącznikach, każdy dokument złożony przez strony postępowania muszą podpisać te strony lub ich pełnomocnicy.

W przypadku gdy dokument jest przedkładany Urzędowi w sposób elektroniczny, zawiera on podpis elektroniczny.

4. Jeżeli dokumentu nie podpisano należycie, jeśli otrzymany dokument jest niekompletny lub nieczytelny, lub jeśli Urząd ma wątpliwości co do ścisłości dokumentu, Urząd przekazuje nadawcy odpowiednią informację i wzywa go do przedłożenia oryginału dokumentu podpisanego zgodnie z ust. 3 lub do ponownego przesłania kopii oryginału w terminie jednego miesiąca.

W przypadku gdy powyższe żądanie zostaje spełnione we wskazanym terminie, datę odbioru podpisanego dokumentu lub jego ponownego przesłania uważa się za datę odbioru pierwotnego dokumentu. W przypadku gdy to żądanie nie zostaje spełnione we wskazanym terminie, uznaje się, że nie otrzymano dokumentu.

5. Takie dokumenty, o których należy powiadomić inne strony postępowania oraz dany urząd badający, albo dokumenty związane z dwoma lub więcej wnioskami o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin lub prawo korzystania należy składać w wystarczającej liczbie kopii. Brakujące kopie wykonuje się na koszt strony postępowania.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania do dokumentów przedkładanych w sposób elektroniczny.

Artykuł 58

Dokumentacja dowodowa

1. Dowody z prawomocnych wyroków lub decyzji innych niż decyzje wydane przez Urząd, lub inną dokumentację dowodową przedkładaną przez strony postępowania, można dostarczać, przedkładając niepoświadczone kopie.

2. W przypadku gdy Urząd ma wątpliwości co do autentyczności dokumentacji, o której mowa w ust. 1, może zażądać przedłożenia oryginałów lub poświadczonych kopii.

ROZDZIAŁ II

Postępowanie ustne i składanie zeznań

Artykuł 59

Wezwania do postępowania ustnego

1. Strony postępowania wzywa się do postępowania ustnego, o którym mowa w art. 77 rozporządzenia podstawowego, zwracając ich uwagę na poniższy ust. 2. Stronom postępowania daje się przynajmniej jednomiesięczny termin od dostarczenia wezwania, chyba że strony postępowania i Urząd zgodzą się na krótszy okres.

2. Jeżeli strona postępowania, która w porę otrzymała wezwanie do postępowania ustnego, nie zjawi się jako wezwana, postępowanie można prowadzić bez niej.

Artykuł 60

Składanie zeznań w Urzędzie

1. W przypadku gdy Urząd uważa za konieczne wysłuchanie ustnych dowodów stron postępowania, świadków lub biegłych albo przeprowadzenie inspekcji, podejmuje decyzję w tej sprawie, przedstawiając środki zmierzające do uzyskania dowodów, stosowne fakty, które będą sprawdzone, oraz czas i miejsce przesłuchania lub inspekcji. Jeżeli zeznania ustnego świadków lub biegłych żąda strona postępowania, decyzja Urzędu przedstawia okres czasu, w którym strona postępowania składająca żądanie musi zapoznać Urząd z nazwiskami i adresami świadków i biegłych, których strona postępowania chce przesłuchać.

2. Stronie postępowania, świadkowi lub biegłemu daje się przynajmniej jednomyśliczny termin od dostarczenia wezwania złożenia zeznania, chyba że Urząd i oni zgodzą się na krótszy okres. Wezwanie zawiera:

- a) wyciąg z decyzji, o której mowa w ust. 1, wskazujący w szczególności datę, czas i miejsce zarządzonego dochodzenia i określenie faktów związanych ze stronami postępowania, świadkami i biegłymi, którzy będą przesłuchani;
- b) nazwy stron postępowania i szczegóły praw, do których świadkowie lub biegli mogą się odwołać na mocy przepisów art. 62 ust. 2, 3 i 4;
- c) stwierdzenie, że strona postępowania, świadek lub biegły mogą prosić o przesłuchanie przez właściwy organ sądowy lub inny w kraju swojego zamieszkania, i żądanie powiadomienia Urzędu, w terminie ustalonym przez Urząd, czy są przygotowani na zjawienie się przed nim.

3. Przed przesłuchaniem strony postępowania, świadka lub biegłego powiadamia się ich, że Urząd może prosić właściwy organ sądowy lub inny w kraju ich zamieszkania, aby ponownie sprawdził ich zeznanie pod przysięgą lub w innej wiążącej formie.

4. Strony postępowania powiadamia się o przesłuchaniu świadka lub biegłego przed właściwym organem sądowym lub innym. Mają one prawo być obecne i stawiać pytania świadczącym stronom postępowania, świadkom i biegłym albo za pośrednictwem organu władzy lub bezpośrednio.

Artykuł 61

Upoważnienie biegłych

1. Urząd rozstrzyga o formie, w jakiej składa się sprawozdania biegłych, których wyznacza.
2. Mandat biegłego zawiera:

- a) dokładny opis jego zadania;
- b) ustanowiony termin przesłania sprawozdania;
- c) nazwy stron postępowania;
- d) szczegóły praw, do których może się on odwołać zgodnie z art. 62 ust. 2, 3 i 4.

3. Do celów sprawozdania biegłego Urząd może wymagać od urzędu badającego przeprowadzenia badania technicznego danej odmiany, aby uzyskać materiał zgodny z danymi wskazanymi. Urząd może, jeżeli to konieczne, wymagać także materiału od stron postępowania lub od stron trzecich.

4. Stronom postępowania dostarcza się kopię i, jeżeli to stosowne, tłumaczenie każdego pisemnego sprawozdania.

5. Strony postępowania mogą sprzeciwiać się wyborowi biegłego. Artykuł 48 ust. 3 i art. 81 ust. 2 rozporządzenia podstawowego stosuje się *mutatis mutandis*.

6. Artykuł 13 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do biegłego wyznaczonego przez Urząd. Wyznaczając biegłego, Urząd powiadamia go o wymaganiu poufności.

Artykuł 62

Koszty składania zeznań

1. Złożenie zeznań uwarunkowane jest złożeniem w Urzędzie przez stronę postępowania, która żądała złożenia takiego zeznania, kwoty określonej przez Urząd odnoszącej się do oszacowania kosztów.

2. Świadkowie i biegli wezwani przez Urząd, którzy zjawili się przed nim, są uprawnieni do stosownego zwrotu kosztów podróży i pobytu. Można im przyznać zaliczkę.

3. Świadkowie uprawnieni do zwrotu na mocy ust. 2 są także uprawnieni do stosownej kompensaty za utratę dochodów, a biegli, jeżeli są członkami personelu urzędów badających, do zapłaty za swoją pracę. Te opłaty uiszczą się świadkom po złożeniu zeznania, a biegłym po spełnieniu ich obowiązków lub zadań.

4. Urząd dokonuje zapłaty kwot należnych na podstawie ust. 2 i 3 i zgodnie ze szczegółami i taryfami ustanowionymi w załączniku I.

Artykuł 63**Protokoły z postępowania ustnego i ze składania zeznań**

1. W protokołach z postępowania ustnego i ze składania zeznań zapisane są niezbędne elementy postępowania ustnego lub złożonych zeznań, stosowne oświadczenia poczynione przez strony postępowania, zeznania stron postępowania, świadków lub biegłych i wynik każdej inspekcji.

2. Protokół z zeznań świadka, biegłego lub strony postępowania odczytuje się mu lub przekazuje, aby mógł go sprawdzić. Zaznacza się w protokole, że dopełniono tej formalności i że strona, która złożyła zeznanie, akceptuje protokół. Jeżeli nie udzieliła ona akceptacji, zaznacza się jej zarzuty.

3. Protokół podpisuje pracownik, który go zredagował, i pracownik prowadzący postępowanie ustne lub składanie zeznań.

4. Stronom postępowania dostarcza się kopię i, jeżeli to stosowne, tłumaczenie protokołu.

ROZDZIAŁ III**Usługi****Artykuł 64****Przepisy ogólne dotyczące doręczenia**

1. W postępowaniu przed Urzędem każde doręczenie dokumentów przez Urząd stronie postępowania odbywa się z wykorzystaniem oryginalnego dokumentu, jego niepoświadczonej kopii lub wydruku komputerowego. Dokumenty pochodzące od pozostałych stron postępowania mogą być doręczane w formie niepoświadczonych kopii.

2. Jeżeli pełnomocnika wyznaczyła jedna lub więcej stron postępowania, to doręczenia mu dokonuje się zgodnie z przepisami ust. 1.

3. Doręczenie następuje:

- a) pocztą zgodnie z art. 65;
- b) przez oddanie do rąk własnych zgodnie z art. 66;
- c) przez publiczne ogłoszenie zgodnie art. 67; lub
- d) w sposób elektroniczny lub za pomocą innych środków technicznych zgodnie z akapitem drugim.

Prezes Urzędu ustala szczegóły dotyczące doręczenia w sposób elektroniczny.

4. Dokumenty lub ich kopie dotyczące czynności wymagających doręczenia zgodnie z art. 79 rozporządzenia podstawowego doręcza się listem poleconym za potwierdzeniem odbioru, doręczanym za pośrednictwem poczty; można je również doręczać w sposób elektroniczny, który ustala prezes Urzędu.

Artykuł 65**Doręczanie pocztą**

1. Doręczenia adresatom niezamieszkującym lub nieposiadającym swojej siedziby, lub nieprowadzącym działalności na obszarze Wspólnoty, którzy nie wyznaczyli pełnomocnika zgodnie z art. 82 rozporządzenia podstawowego, dokonuje się, przesyłając dokumenty pocztą zwykłym listem na ostatni adres adresata znany Urzędowi. Doręczenie uważa się za dokonane pocztą, nawet jeżeli zwrócono je z powodu niemożności dostarczenia.

2. W przypadku gdy doręczenia dokonano awizowanym lub nieawizowanym listem poleconym, uważa się je za doręczone adresatowi w dziesiątym dniu od jego wysłania pocztą, chyba że list nie dotarł do adresata lub dotarł do niego później; w przypadku jakiegokolwiek sporu do Urzędu należy dowiedzenie, że list dotarł do miejsca przeznaczenia, lub ustalenie daty, w której doręczono list adresatowi, zależnie od przypadku.

3. Doręczenie awizowanym lub nieawizowanym listem poleconym uważa się za dokonane nawet wówczas, jeżeli adresat odmawia przyjęcia listu lub potwierdzenia przyjęcia.

4. W przypadku gdy doręczenia przez pocztę nie są objęte ust. 1, 2 i 3, stosuje się prawo państwa, na którego obszarze dokonano doręczenia.

Artykuł 66**Doręczenie osobiste**

W siedzibie Urzędu doręczenia można dokonać osobiście adresatowi, który potwierdza jego przyjęcie. Doręczenie uważa się za dokonane, nawet jeżeli adresat odmawia przyjęcia dokumentu lub potwierdzenia jego przyjęcia.

Artykuł 67**Publiczne ogłoszenie**

Jeżeli nie można ustalić adresu adresata lub jeżeli sprawdzono, że doręczenie zgodnie z art. 64 ust. 4 okazało się niemożliwe, nawet po powtórnych usiłowaniu Urzędu, to dokonuje się go poprzez publiczne ogłoszenie w publikacji okresowej, o której mowa w art. 89 rozporządzenia podstawowego. Prezes Urzędu ustala szczegóły wydawania publicznego ogłoszenia.

Artykuł 68

Nieprawidłowości w doręczaniu

Jeżeli Urząd nie może dowieść, że dokument, który dotarł do adresata, doręczono należycie, lub jeżeli nie zachowano przepisów związanych z jego doręczeniem, dokument uważa się za doręczony w dniu ustalonym przez Urząd jako data otrzymania.

ROZDZIAŁ IV

Terminy i przerwanie postępowania

Artykuł 69

Obliczanie terminów

1. Terminy ustanawia się w okresach pełnych lat, miesięcy, tygodni lub dni.
2. Terminy biegną od dnia następującego po dniu, w którym wystąpiło stosowne zdarzenie, bez względu na to, czy zdarzenie jest działaniem, czy wygaśnięciem innego terminu. O ile nie postanowiono inaczej, danym zdarzeniem jest odbiór doręczanego dokumentu, gdy działanie polega na doręczeniu.
3. Bez względu na przepisy ust. 2, terminy biegną od piętnastego dnia następującego po dniu ogłoszenia stosownego działania, gdy działanie to jest albo publicznym ogłoszeniem określonym w art. 67 lub decyzją Urzędu, o ile dostarczono go stosownej osobie, albo dowolnym przeznaczonym do publikacji działaniem strony postępowania.
4. W przypadku gdy termin wyrażono jako rok lub pewną liczbę lat, wygasa on w stosownym następnym roku, w miesiącu o tej samej nazwie i w dniu o tej samej liczbie, co miesiąc i dzień, w którym nastąpiło zdarzenie; gdy odpowiedni kolejny miesiąc nie ma dnia noszącego tę samą liczbę, termin wygasa ostatniego dnia tego miesiąca.
5. W przypadku gdy termin wyrażono jako jeden miesiąc lub pewną liczbę miesięcy, wygasa on w stosownym następnym miesiącu, w dniu o tej samej liczbie, co dzień, w którym nastąpiło zdarzenie; gdy odpowiedni kolejny miesiąc nie ma dnia noszącego tę samą liczbę, termin wygasa ostatniego dnia tego miesiąca.
6. W przypadku gdy termin wyrażono jako jeden tydzień lub pewną liczbę tygodni, wygasa on w odpowiednim kolejnym tygodniu, w dniu o tej samej nazwie, co dzień, w którym nastąpiło omawiane zdarzenie.

Artykuł 70

Czas trwania terminów

W przypadku gdy rozporządzenie podstawowe albo niniejsze rozporządzenie określa termin, który ma ustalić Urząd, termin ten nie może być krótszy niż miesiąc, ani dłuższy niż trzy

miesiące. W pewnych szczególnych przypadkach termin można przedłużyć do sześciu miesięcy na żądanie przedłożone przed wygaśnięciem tego terminu.

Artykuł 71

Przedłużanie terminów

1. Jeżeli termin wygasa w dniu, w którym Urząd nie jest otwarty na odbiór dokumentów lub w którym z powodów innych niż określone w ust. 2 zwykłej poczty nie doręcza się w miejscowości, w której mieści się Urząd, termin przedłuża się do pierwszego dnia, w którym Urząd jest otwarty na odbiór dokumentów i w którym doręcza się zwykłą pocztą. Prezes Urzędu ustala i podaje dni określone w zdaniu pierwszym przed rozpoczęciem każdego roku kalendarzowego.

2. Jeżeli termin upływa w dniu, w którym następuje przerwa lub późniejsze przesunięcie w dostarczaniu poczty w państwie członkowskim lub między państwem członkowskim a Urzędem, termin przedłuża się do pierwszego dnia następującego po końcu okresu przesunięcia lub przerwy w dostarczaniu poczty stronom postępowania zamieszkującym lub mającym swoją siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności w danym państwie członkowskim, lub które wyznaczyły pełnomocnika z siedzibą w tym państwie. Jeżeli dane państwo członkowskie jest państwem, w którym mieści się Urząd, przepis ten stosuje się do wszystkich stron postępowania. Okres trwania przerwy lub przesunięcia określa i ogłasza prezes Urzędu.

W odniesieniu do dokumentów przedkładanych w sposób elektroniczny akapit pierwszy stosuje się odpowiednio w przypadkach, w których ma miejsce przerwa w połączeniu Urzędu z elektronicznymi środkami komunikacji.

3. Ustępy 1 i 2 stosuje się *mutatis mutandis* do instytucji krajowych lub do urzędów podporządkowanych wyznaczonych na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, jak również do urzędów badających.

Artykuł 72

Przerwa w postępowaniu

1. Postępowanie przed Urzędem przerywa się:
 - a) w przypadku śmierci lub niezdolności prawnej wnioskodawcy o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin lub jego posiadacza albo wnioskodawcy o prawo korzystania przyznawane przez Urząd, lub osoby uprawnionej do posiadania takiego prawa korzystania, lub pełnomocnika którejkolwiek z tych stron; lub
 - b) w przypadku niespodziewanej prawnej przeszkody w kontynuacji postępowania przed Urzędem przez taką osobę, spowodowanej jakimś działaniem przeciwko jej własności.

2. W przypadku gdy do stosownego rejestru wpisano konieczne szczegóły dotyczące tożsamości osoby upoważnionej do kontynuowania postępowania w nim jako strona lub jej pełnomocnik, Urząd powiadamia tę osobę i pozostałe strony postępowania, że postępowanie podejmie na nowo w dniu określonym przez Urząd.

3. Terminy będące w mocy rozpoczynają się ponownie z dniem, w którym wznowiono postępowanie.

4. Przerwa w postępowaniu nie wpływa na przeprowadzanie badania technicznego lub potwierdzenia danej odmiany przez urząd badający, gdy wniesiono już Urzędowi stosowne opłaty.

ROZDZIAŁ V

Pełnomocnicy

Artykuł 73

Wyznaczanie pełnomocnika

1. O każdym wyznaczeniu pełnomocnika zawiadamia się Urząd. Zawiadomienie zawiera nazwisko i adres pełnomocnika; art. 2 ust. 2 i 3 stosuje się *mutatis mutandis*.

2. Bez uszczerbku dla art. 2 ust. 4 zawiadomienie określone w ust. 1 określa także wszelki ewentualny stosunek podporządkowania służbowego między pełnomocnikiem a stroną postępowania. Pracownik strony postępowania nie może być wyznaczony jako pełnomocnik w rozumieniu art. 82 rozporządzenia podstawowego.

3. Brak zgodności z przepisami ust. 1 i 2 prowadzi do tego, że zawiadomienie uznaje się za nieotrzymane.

4. Pełnomocnika, którego mandat się skończył, nadal uważa się za pełnomocnika, dopóki o zakończeniu jego mandatu nie zostanie powiadomiony Urząd. Jednakże z zastrzeżeniem przepisów przeciwnych mandat kończy się wobec Urzędu ze śmiercią osoby, której go nadano.

5. Jeżeli dwie lub więcej stron postępowania działających wspólnie nie zawiadomiło Urzędu o pełnomocniku, stronę postępowania wymienioną jako pierwszą we wniosku o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin lub o prawo korzystania przyznawane przez Urząd albo w sprzecznie uważa się za wyznaczoną jako pełnomocnika drugiej strony lub stron postępowania.

Artykuł 74

Uprawnienia pełnomocników

1. W przypadku gdy o wyznaczeniu pełnomocnika powiadamia się Urząd, przedstawia się niezbędne podpisane pełno-

mocnictwa do włączenia do akt w okresie, który Urząd może określić, chyba że postanowiono inaczej. Jeżeli pełnomocnictwem nie złożono w porę, każde działanie podjęte przez pełnomocnika w postępowaniu uważa się za niebyłe.

2. Pełnomocnictwa mogą obejmować jedno lub więcej postępowań, składa się je w odpowiedniej liczbie kopii. Można składać ogólne pełnomocnictwa umożliwiające pełnomocnikowi działanie we wszystkich postępowaniach dotyczących strony, która je wydała. Wystarczający jest pojedynczy dokument obejmujący ogólne pełnomocnictwa.

3. Prezes Urzędu może określić treść i udostępnić bezpłatnie formularze pełnomocnictw, łącznie z ogólnymi mandatami określonymi w ust. 2.

ROZDZIAŁ VI

Rozłożenie i określenie kosztów

Artykuł 75

Przesądzenie kosztów

1. Decyzję w sprawie kosztów podejmuje się łącznie z decyzją w sprawie pozbawienia lub uchylecia prawa do wspólnotowej ochrony odmian roślin albo z decyzją w sprawie odwołania.

2. W przypadku przesądzenia o kosztach na podstawie art. 85 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Urząd ustala to przesądzenie na podstawie decyzji w sprawie pozbawienia lub uchylecia prawa do wspólnotowej ochrony odmian roślin albo decyzji w sprawie odwołania. Strony postępowania nie mogą powoływać się na opuszczenie tego wskazania.

Artykuł 76

Określenie kosztów

1. Żądanie określenia kosztów dopuszcza się tylko wówczas, jeżeli podjęto decyzję w sprawie, w której wymaga się określenia kosztów, i jeżeli w przypadku odwołania od takiej decyzji Izba Odwoławcza podjęła decyzję w sprawie tego odwołania. Do żądania dołącza się zestawienie kosztów z dokumentami uzupełniającymi.

2. Koszty można określić po ustaleniu ich wiarygodności.

3. W przypadku gdy jedna strona postępowania ponosi koszty innej strony postępowania, nie wymaga się zwrotu kosztów innych niż określone w ust. 4. W przypadku gdy w imieniu strony, na której korzyść rozstrzygnięto postępowanie, występuje więcej niż jeden pełnomocnik, doradca lub obrońca, strona przegrywająca ponosi koszty określone w ust. 4 tylko w odniesieniu do jednej z tych osób.

4. Koszty istotne w postępowaniu obejmują:
- koszty świadków i biegłych płacone przez Urząd danym świadkom i biegłym;
 - wydatki na podróż i pobyt strony postępowania i pośrednika, doradcy lub obrońcy należycie ustanowionego jako pełnomocnik przed Urzędem, w ramach stosownych taryf stosowanych do świadków i biegłych, ustanowionych w załączniku I;
 - wynagrodzenie pośrednika, doradcy lub obrońcy należycie ustanowionego jako pełnomocnik strony postępowania przed Urzędem w ramach taryf ustanowionych w załączniku I.

Artykuł 77

Rozliczanie kosztów

W przypadku rozliczenia kosztów określonego w art. 85 ust. 4 rozporządzenia podstawowego Urząd potwierdza to rozliczenie w zawiadomieniu skierowanym do stron postępowania. W przypadku gdy takie zawiadomienie potwierdza także rozliczenie kwoty kosztów do zapłacenia, nie dopuszcza się żądania określenia kosztów.

TYTUŁ V

INFORMACJE PODAWANE DO PUBLICZNEJ WIADOMOŚCI

ROZDZIAŁ I

Rejestry, jawna kontrola i publikacje

Sekcja 1

Rejestry

Artykuł 78

Zapisy związane z postępowaniem i ze wspólnotową ochroną odmian roślin wpisane do rejestrów

- Następujące „inne szczegóły” określone w art. 87 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wpisuje się do rejestru wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin:
 - data ogłoszenia, gdy takie ogłoszenie stanowi zdarzenie istotne dla obliczania terminów;
 - jakikolwiek sprzeciw, łącznie z jego datą, nazwą i adresem sprzeciwiającego się i takie same dane dotyczące jego pełnomocnika;
 - dane o pierwszeństwie (data i państwo wcześniejszego wniosku);
 - każde wszczęcie działań w sprawie żądań określonych w art. 98 ust. 4 i w art. 99 rozporządzenia podstawowego odnoszących się do przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin i ostateczna decyzja lub jakiegokolwiek inne zakończenie takiego działania.

2. Następujące „inne szczegóły” określone w art. 87 ust. 3 rozporządzenia podstawowego na żądanie wpisuje się do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin:

- przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin jako zabezpieczenia lub jako przedmiotu jakiegokolwiek innych praw rzeczowych; lub
- każde wszczęcie działań w sprawie żądań określonych w art. 98 ust. 1 i 2 i w art. 99 rozporządzenia podstawowego i odnoszących się do wspólnotowej ochrony odmian roślin i ostateczna decyzja lub jakiegokolwiek inne zakończenie takich działań.

3. Prezes Urzędu decyduje o szczegółach dokonywanych zapisów i może rozstrzygać w sprawach dalszych szczegółów wpisywanych do rejestrów w celu zarządzania Urzędem.

Prezes Urzędu ustala formę rejestrów. Rejestry mogą być prowadzone w formie elektronicznej bazy danych.

Artykuł 79

Wpisanie przeniesienia wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin

1. Każde przeniesienie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin wpisuje się do rejestru wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin po przedstawieniu dokumentacji dowodowej potwierdzającej to przeniesienie, dokumentów urzędowych potwierdzających to przeniesienie lub takich wyciągów z tych dokumentów, które wystarczają do ustanowienia przeniesienia. Urząd zachowuje kopię tych dokumentów w swoich aktach.

Prezes Urzędu ustala formę przechowywania tych dokumentów w aktach Urzędu i warunki, zgodnie z którymi są one przechowywane.

2. Wpisanie przeniesienia można odmówić tylko w przypadku braku zgodności z warunkami ustanowionymi w ust. 1 oraz w art. 23 rozporządzenia podstawowego.

3. Ustępy 1 i 2 stosuje się do każdego przeniesienia uprawnienia do wspólnotowej ochrony odmian roślin, wniosek o które wpisano do rejestru wniosków o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin. Powołanie się na rejestr wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin rozumie się jako powołanie na rejestr wniosków o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin.

Artykuł 80

Warunki wpisów w rejestrach

Bez uszczerbku dla innych przepisów rozporządzenia podstawowego lub niniejszego rozporządzenia żądanie zapisu lub skreślenia zapisu w rejestrach może wyrazić jakakolwiek zainteresowana osoba. Żądanie wyraża się na piśmie z dodaniem dokumentów uzupełniających.

Artykuł 81

Warunki szczególnych wpisów w rejestrach

1. W przypadku gdy wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, o które wnioskowano lub które zostało przyznane, jest związane z upadłością lub podobnym postępowaniem, wówczas na żądanie właściwego organu władzy krajowej zapisu tej treści dokonuje się bezpłatnie w rejestrze wspólnotowych praw do ochrony odmian roślin. Zapis ten skreśla się bezpłatnie także na żądanie właściwego organu władzy krajowej.

2. Ustęp 1 stosuje się odpowiednio do wszczęcia działań w sprawie żądań określonych w art. 98 i 99 rozporządzenia podstawowego i do ostatecznej decyzji lub jakiegokolwiek zakończenia takich działań.

3. Jeżeli odmiany rozpoznano jako odpowiednio macierzyste i zasadniczo pochodne, żądania zapisu wszystkich stron postępowania można dokonać łącznie lub oddzielnie. W przypadku żądania tylko jednej strony postępowania do żądania dodaje się wystarczająco udokumentowane dowody działań określonych w art. 87 ust. 2 lit. h) rozporządzenia podstawowego zastępujące żądanie innej strony.

4. W przypadku gdy wyrażono żądanie zapisu umownego wyłącznego prawa korzystania lub wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin przyznanego jako zabezpieczenie lub jako przedmiot praw rzeczowych, do takiego żądania dodaje się wystarczająco udokumentowane dowody.

Artykuł 82

Jawna kontrola rejestrów

1. Rejestry są dostępne dla jawnej kontroli w siedzibie Urzędu.

Dostęp do rejestrów oraz zawartych w nich dokumentów przyznany jest na tych samych warunkach i zgodnie z tymi samymi przepisami co dostęp do dokumentów znajdujących się w posiadaniu Urzędu w rozumieniu art. 84.

2. Kontrola rejestrów na miejscu odbywa się nieodpłatnie.

Sporządzenie i wydawanie wyciągów z rejestru w jakiegokolwiek formie, która wymaga opracowania i przetwarzania danych, innej niż tylko wykonanie kopii dokumentu lub jego części, będzie podlegało opłacie administracyjnej.

3. Prezes Urzędu może zapewnić jawną kontrolę rejestrów w siedzibach instytucji krajowych lub w wyznaczonych podporządkowanych urzędach na podstawie art. 30 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

Sekcja 2

Przechowywanie dokumentów, jawna kontrola dokumentów i uprawianych odmian

Artykuł 83

Przechowywanie akt

1. Dokumenty związane z postępowaniem przechowuje się w aktach w postaci oryginałów bądź kopii, przypisując do tego postępowania numer referencyjny, z wyjątkiem przechowywanych oddzielnie dokumentów, które wiążą się z wyłączeniem albo ze sprzeciwem wobec członków Izby Odwoławczej, personelu Urzędu lub odpowiedniego urzędu badającego.

2. Urząd przechowuje jedną kopię akt, o których mowa w ust. 1 (kopia akt), którą uważa się za prawdziwą i kompletną kopię akt. Urząd badający może przechowywać kopię dokumentów związanych z takim postępowaniem (kopia kontrolna), ale zapewnia dostarczenie tych oryginałów, których nie ma Urząd.

3. Składane przez strony postępowania oryginały dokumentów, które stanowią podstawę akt elektronicznych, można niszczyć po upływie okresu następującego po ich przyjęciu przez Urząd.

4. Prezes Urzędu ustala szczegóły dotyczące formy przechowywania akt, okresu ich przechowywania i okresu, o którym mowa w ust. 3.

Artykuł 84

Dostęp do dokumentów przechowywanych w Urzędzie

1. Rada Administracyjna przyjmie praktyczne ustalenia niezbędne do umożliwienia dostępu do dokumentów przechowywanych w Urzędzie, w tym do rejestrów.

2. Rada Administracyjna podejmie decyzję w sprawie kategorii dokumentów, które zostaną bezpośrednio podane do publicznej wiadomości w drodze publikacji, w tym publikacji drogą elektroniczną.

Artykuł 85

Kontrola upraw odmian

1. Żądanie kontroli upraw odmian kieruje się na piśmie do Urzędu. Urząd badający za zgodą Urzędu organizuje dostęp do poletek badawczych.

2. Bez uszczerbku dla art. 88 ust. 3 rozporządzenia podstawowego na ogólny dostęp do poletek badawczych nie mogą wpływać przepisy niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że wszystkie uprawiane odmiany opatrzone są kodami, że uprawniony urząd badający podjął uznane przez Urząd stosowne środki przeciw jakimkolwiek usunięciu materiału i że podjęto wszelkie konieczne kroki w celu ochrony praw wnioskodawcy o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin lub posiadacza tego prawa.

3. Prezes Urzędu może ustalać sposoby postępowania dotyczące kontroli upraw odmian oraz organizować kontrolę środków bezpieczeństwa przewidzianych w ust. 2.

Artykuł 86

Informacje poufne

W celu utrzymywania poufności informacji Urząd udostępnia bezpłatne formularze używane przez wnioskującego o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin dla żądania odmowy udostępniania wszelkich danych związanych ze składnikami określonymi w art. 88 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

Sekcja 3

Publikacje

Artykuł 87

Dziennik Urzędowy

1. Publikacja wydawana co najmniej co dwa miesiące na podstawie art. 89 rozporządzenia podstawowego nosi nazwę Dziennik Urzędowy Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (dalej „Dziennik Urzędowy”).

2. Dziennik Urzędowy zawiera także informacje wpisane do rejestrów na podstawie art. 78 ust. 1 lit. c) i d) i art. 78 ust. 2 oraz art. 79.

3. Prezes Urzędu określa sposób publikacji Dziennika Urzędowego.

Artykuł 88

Publikacje wniosków o prawa korzystania przyznawane przez Urząd i decyzji ich dotyczących

W Dzienniku Urzędowym publikuje się datę otrzymania wniosku o prawo korzystania przyznawane przez Urząd oraz datę doręczenia decyzji w tej sprawie, nazwy i adresy stron postępowania i zamierzoną lub postanowioną postać zarządzeń w tej sprawie. W przypadku decyzji o przyznaniu licencji przymusowej na eksploatację publikuje się także treść takiej decyzji.

Artykuł 89

Publikacja odwołań i decyzji w wymienionych wyżej sprawach

W Dzienniku Urzędowym publikuje się datę otrzymania zawiadomienia o odwołaniu oraz datę podjęcia decyzji w sprawie odwołania, nazwy i adresy stron postępowania odwoławczego oraz zamierzoną lub postanowioną postać zarządzenia w tej sprawie.

ROZDZIAŁ II

Współpraca administracyjna i prawna

Artykuł 90

Udzielanie informacji

1. Informacji wymienionych zgodnie z art. 90 rozporządzenia podstawowego udziela się bezpośrednio władzom określonym w tym przepisie.

2. Udzielanie przez Urząd lub Urzędowi informacji określonych w art. 91 ust. 1 rozporządzenia podstawowego można dokonywać bezpłatnie za pośrednictwem właściwych urzędów ochrony odmian roślin państw członkowskich.

3. Ustęp 2 stosuje się odpowiednio do udzielenia urzędowi badającemu lub udzielania przez ten Urząd informacji, o której mowa w art. 91 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Urząd otrzymuje kopię udzielonej informacji.

Artykuł 91

Kontrola dokonywana przez sądy lub prokuratury państw członkowskich albo za ich pośrednictwem

1. Kontrola dokumentów zgodnie z art. 91 ust. 1 rozporządzenia podstawowego dotyczy kopii akt, które Urząd wydaje wyłącznie do tego celu.

2. Sądy lub prokuratury państw członkowskich w czasie postępowania przed nimi mogą wydać stronom trzecim dla sprawdzenia dokumenty przekazane przez Urząd. Taka kontrola jest przedmiotem art. 88 rozporządzenia podstawowego i Urząd nie pobiera za nią opłaty.

3. Urząd wówczas, gdy przesyła akta sądom lub prokuratorom państw członkowskich, wskazuje ograniczenia, którym podlega kontrola dokumentów związanych z wnioskami o wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin lub z jego przyznaniem na podstawie art. 88 rozporządzenia podstawowego.

Artykuł 92

Postępowanie w sprawie pomocy sądowej

1. Każde państwo członkowskie wyznacza centralny organ władzy, który będzie otrzymywać wnioski o udzielenie pomocy sądowej wydane przez Urząd i przekazywać je sądowi lub właściwym organom do wykonania.

2. Urząd sporządza wnioski o udzielenie pomocy sądowej w języku właściwego sądu lub organu albo dołącza do takich wniosków tłumaczenie na wspomniany wyżej język.

3. Z zastrzeżeniem ust. 4 i 5 właściwy sąd lub organ stosuje swoje własne prawo w postępowaniach pociągających za sobą wykonanie wspomnianych żądań. W szczególności stosuje on stosowne przymusowe środki zgodne z tym prawem.

4. Urząd jest powiadamiany, kiedy i gdzie ma miejsce dochodzenie lub inne prawne środki, i zawiadamia o tym zainteresowane strony postępowania, świadków i biegłych.

5. Właściwy sąd lub organ władzy, jeżeli żąda tego Urząd, zezwala na obecność zainteresowanego personelu Urzędu i pozwala im na stawianie pytań każdej osobie składającej zeznania bezpośrednio lub za pośrednictwem właściwego sądu lub organu władzy.

6. Wykonanie wniosków o udzielenie pomocy sądowej nie może dawać powodu do podnoszenia opłat lub jakiegokolwiek rodzaju kosztów. Mimo to państwo członkowskie, w którym wykonuje się wniosek o udzielenie pomocy sądowej, ma prawo żądać od Urzędu zwrotu wszelkich opłat uiszczanych biegłym i tłumaczom oraz tych kosztów, które powstają w postępowaniu zgodnie z ust. 5.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 września 2009 r.

TYTUŁ VI

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 93

Rozporządzenie (WE) nr 1239/95 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku III.

Artykuł 94

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

1. Wynagrodzenie płatne świadkom i biegłym dotyczące wydatków na podróż i pobyt na podstawie art. 62 ust. 2 oblicza się następująco:
 - 1.1. Wydatki na podróż:

Za przejazd docelowy i powrotny między miejscem zamieszkania lub siedziby a miejscem, w którym odbywa się postępowanie ustne lub składanie zeznań:

 - a) koszt przejazdu koleją pierwszą klasą, łącznie ze zwykłymi dodatkami przejazdowymi wypłaca się, gdy całkowita odległość najkrótszą drogą kolejową nie przekracza 800 km;
 - b) koszt przelotu klasą turystyczną wypłaca się, gdy całkowita odległość najkrótszą drogą kolejową przekracza 800 km lub gdy najkrótsza droga wymaga przebycia morza.
 - 1.2. Za wydatki na pobyt płaci się w równowartości dziennej diety urzędników, jak ustanowiono w art. 13 załącznika VII regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich.
 - 1.3. W przypadku gdy świadka lub biegłego wzywa się na postępowanie przed Urzędem, otrzymuje on razem z wezwaniem polecenie podróży zawierające szczegóły dotyczące kwot płatnych na podstawie ppkt 1.1 i 1.2, łącznie z formularzem wniosku o zaliczkę na pokrycie wydatków. Zanim można wypłacić zaliczkę świadkowi lub biegłemu, jego uprawnienie musi poświadczyć członek personelu Urzędu, który zarządził złożenie zeznania, lub przewodniczącego odpowiedniej Izby Odwoławczej w przypadku postępowania odwoławczego. Dlatego formularz wniosku należy następnie zwrócić Urzędowi do poświadczenia.
2. Wynagrodzenie płatne świadkowi w związku z utratą zarobków przewidziane w art. 62 ust. 3 oblicza się następująco:
 - 2.1. Jeżeli konieczna jest nieobecność świadka przez okres nie dłuższy niż 12 godzin, wynagrodzenie za utratę zarobków równa się jednej szóstej podstawowych miesięcznych poborów pracownika Urzędu na najniższym stopniu grupy zaszeręgowania AD 12.
 - 2.2. Jeżeli konieczna jest nieobecność świadka przez okres dłuższy niż 12 godzin, jest on uprawniony do dodatkowej zapłaty równej jednej szóstej podstawowych poborów określonych w ppkt 2.1 w odniesieniu do każdego rozpoczętego okresu dwunastogodzinnego.
3. Wynagrodzenia wypłacane biegłym, o których mowa w art. 62 ust. 3, określa się w każdym przypadku, biorąc pod uwagę propozycję danego biegłego. Urząd decyduje o zaproszeniu stron postępowania do wyrażenia swoich uwag do zaproponowanej kwoty. Opłaty uiszcza się biegłemu tylko wówczas, jeżeli przedstawi on dowód poparty dokumentami, iż jest on członkiem personelu urzędu badającego.
4. Wpłaty świadkom lub biegłym za utratę dochodów lub płatności wynagrodzenia według pkt 2 i 3 dokonuje się po poświadczeniu uprawnienia świadka lub biegłego, którego to dotyczy, przez członka personelu Urzędu, który zarządził złożenie zeznania, a w przypadku postępowania odwoławczego przez przewodniczącego odpowiedniej Izby Odwoławczej.
5. Wynagrodzenie pośrednika, doradcy lub obrońcy działającego jako pełnomocnik strony postępowania, jak przewidziano w art. 76 ust. 3 i 4 lit. c), ponosi inna strona postępowania na podstawie następujących maksymalnych stawek:
 - a) w przypadku postępowania odwoławczego, z wyjątkiem złożenia zeznania, które obejmuje przesłuchanie świadków, opinie biegłych lub kontrolę: 500 EUR;
 - b) w przypadku złożenia zeznania w postępowaniu odwoławczym, które obejmuje przesłuchanie świadków, opinie biegłych lub kontrolę: 250 EUR;
 - c) w przypadku postępowania w sprawie unieważnienia lub pozbawienia wspólnotowego prawa do odmiany roślin: 250 EUR.

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1239/95	(Dz.U. L 121 z 1.6.1995, s. 37)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 448/96	(Dz.U. L 62 z 13.3.1996, s. 3)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2181/2002	(Dz.U. L 331 z 7.12.2002, s. 14)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1002/2005	(Dz.U. L 170 z 1.7.2005, s. 7)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 355/2008	(Dz.U. L 110 z 22.4.2008, s. 3)

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1239/95	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1–14	Artykuły 1–14
Artykuł 15 ust. 1, 2 i 3	Artykuł 15 ust. 1, 2 i 3
Artykuł 15 ust. 4	—
Artykuł 15 ust. 5 i 6	Artykuł 15 ust. 5 i 6
Artykuły 16–26	Artykuły 16–26
Artykuł 27 ust. 1 tiret pierwsze do czwartego	Artykuł 27 ust. 1 lit. a)–d)
Artykuł 27 ust. 2 i 3	Artykuł 27 ust. 2 i 3
Artykuł 27 ust. 4 tiret pierwsze do czwartego	Artykuł 27 ust. 4 lit. a)–d)
Artykuły 28–40	Artykuły 28–40
Artykuł 41 zdanie pierwsze	Artykuł 41 ust. 1
Artykuł 41 ust. 1–4	Artykuł 41 ust. 2–5
Artykuły 42–64	Artykuły 42–64
Artykuł 65 ust. 2–5	Artykuł 65 ust. 1–4
Artykuły 66–92	Artykuły 66–92
Artykuł 93 ust. 1	Artykuł 15 ust. 4
Artykuł 93 ust. 2 i 3	—
Artykuł 94	—
—	Artykuł 93
Artykuł 95	Artykuł 94
Załącznik	Załącznik I
—	Załączniki II i III